SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 3, П'ЯТНИЦЯ, 20 СІЧНЯ 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 3, FRIDAY, JANUARY 20, 2012 $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Влада реґіоналів виступила в Кіровограді проти українського театру корифеїв

КІРОВОГРАД. – 31 грудня 2011 року відбулися збори колективу обласного академічного музично-драматичного театру ім. Марка Кропивницького (театру корифеїв), на якому голова обласної ради Микола Ковальчук намагався представити нового директора Ігоря Спинула, призначеного замість попереднього керівника Михайла Ілляшенка.

М. Ковальчук визнав заслуги М. Ілляшенка перед культурою, пророчив йому видатне театральне майбутнє в столичних театрах, а от справжніх причини непродовження контракту з ним не пояснив.

Як же пояснити, що керувати театром поставили людину, яка, за її власним зізнанням, лише збирається ознайомитися з діяльністю театру. Але є у І. Спинула й значна перевага перед попереднім директором – він член Партії Реґіонів, чим не може „похвалитися" М. Ілляшенко. Оскільки він мав свою, незалежну від влади реґіоналів позицію, то тепер йому доведеться піти з посади.

Олександер Ратушняк,
голова обласної організації
Всеукраїнського товариства ім. Івана Огієнка

Директор та головний режисер театру, Заслужений діяч мистецтв Михайло Ілляшенко працював у кіровоградському театрі дев'ять років. Прийняв його у жалюгідному стані, з велики-

(Закінчення на стор. 2)

Учасники акції протесту 11 січня проти звільнення директора українського театру в Кіровограді. (Фото: УНІАН)

Влада України знову приховує історію

Олександер Гаврош

УЖГОРОД.– У вересні Міністерство освіти України презентувало новий підручник „Історія України" для 11 кляcу, авторами якого є О. Пометун і Н. Гупан. Звістка про те, що Карпатська Україна не потрапили до шкільної програми, приголомшила.

Карпатська Україна – персона нон ґрата?

Чому? Адже йдеться саме про історію України, і це був надзвичайно важливий етап українського державотворення. Карпатська Україна, яка спочатку існувала в межах Чехословаччини на правах автономії, а згодом була проголошена у березні 1939 року незалежною державою, мала всі нинішні атрибути української держави – герб „Тризуб", гимн „Ще не вмерла Україна", державною мовою була проголошена українська.

При цьому Карпатська Україна стала першою українською державою, що була проголошена леґально обраним парляментом – Соймом. Депутати (посли) були обрані самим народом у лютому 1939 року. Уряд Карпатської України визнавала Прага, і за її дозволом Сойм зібрався на своє засідання. Тобто, центральна влада визнала леґітимність депутатів і самого зібрання, на якому була проголошена незалежність.

(Закінчення на стор. 4)

Олександер Тимошенко: „Режим Януковича – це не український народ"

ПРАГА. – Олександер Тимошенко – чоловік колишнього прем'єра України Юлії Тимошенко – заявив про те, що попросив про політичний притулок в Чехії через тиск та переслідування з боку нинішньої української влади. Чехія оголосила про надання йому притулку 6 січня. У Чехії О. Тимошенко має намір зареєструвати громадське об'єднання „Батьківщина", почесним президентом якого має стати його донька Євгенія. Про це він розповів в інтерв'ю з кореспондентом Радіо „Свобода" Оксаною Пеленською 12 січня. Нижче вміщуємо текст цієї розмови.

– Якими є Ваші перші враження після того, як Ви дізналися, що уряд Чеської Республіки надав Вам політичний притулок?

– Перш ніж відповідати на це запитання, я хотів би сказати таке: 6 січня 2012 року рішенням Міністерства внутрішніх справ Чеської Республіки мені, Олександрові Тимошенкові, надано політичний притулок. Я вдячний Чеській Республіці за наданий мені міжнародний захист.

Я був змушений виїхати з України та звернутись про політичний притулок через неймовірний тиск та переслідування з боку нинішньої української влади – авторитарного режиму Президента Віктора Януковича.

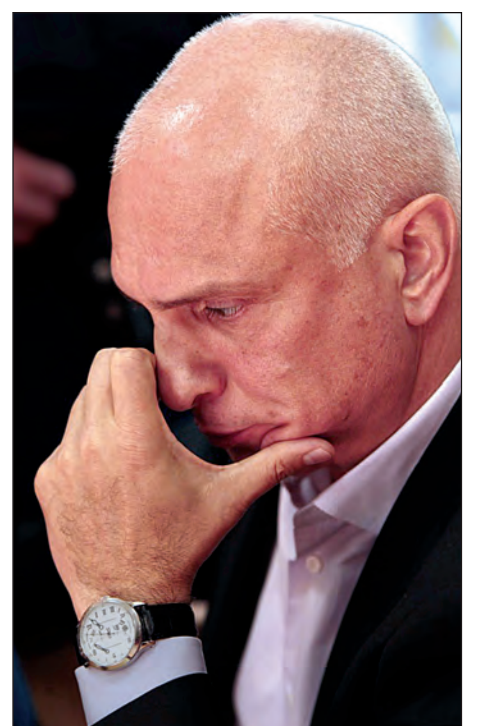
В Україні за вказівкою Президента Януковича за надуманими кримінальними справами ув'язнено низку політиків – посадовців попереднього уряду. Зокрема без жодної провини на сім років позбавлено волі мою дружину – Юлію Тимошенко, колишнього прем'єр-міністра та кандидата у президенти України, якій не вистачило лише трьох відсотків, щоб випередити Януковича на виборах 2010 року.

Владний режим в Україні не гребує жодними брудними методами. Їм не вдалося зламати Юлію Тимошенко ні залякуванням, ні судами, ні ув'язненням, ні тортурами, і вони пішли на ще бридкіші речі – почали переслідувати мене та інших членів її родини. Я не хочу давати Януковичеві жодного додаткового важеля тиску на провідника опозиції, і для мене політичний притулок – це єдиний спосіб досягнути цієї мети.

Український народ довго не терпітиме. Одного разу українці вже поставили Януковича на місце – незабаром поставлять вдруге і остаточно.

Я щиро вдячний країнам Европейського союзу за глибоке розуміння ситуації в Україні, несприйняття ініційованих українською владою політичних репресій, рішуче засудження протизаконного арешту та неправосудного вироку моїй дружині, Юлії Тимошенко, ув'язнення низки інших опозиційних політиків. Дякую Урядові Чеської Республіки за його рішення

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Тимошенко. (Фото: УНІАН)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна стане „економічним тигром“

КИЇВ. — Група аналітиків банку „HSBC“ (Hong Kong and Shanghai Banking Corporation) на чолі з Карен Ворд 15 січня оприлюднила прогнозу розвитку 100 великих світових економік до 2050 року. З клюбу великих швидкозростаючих економік випадуть Бразилія і Росія. Провідниками зростання у світі стануть Філіпіни, Чіле, Перу і Україна – спрацює ефект низької бази, позитивна демографія та покращення в законодавстві. Основою для побудови прогнози стали демографічні і соціяльні тенденції – народжуваність, рівень здоров'я нації та освіти населення. *(„Газета по-українськи“)*

Вручено премію ім. Василя Стуса

КИЇВ. — 14 січня премію ім. Василя Стуса отримали правозахисник Євген Захаров, історик Володимир В'ятрович та поетеса Ірина Жиленко. Церемонія вручення нагороди відбулася у столичному Будинку вчителя. Почесну нагороду вручав відомий колишній дисидент Євген Сверстюк, який був одним з ініціяторів її заснування. *(„Кореспондент“)*

Київ реаґуватиме на антиукраїнські заяви

КИЇВ. — „Заяви окремих російських політиків та чиновників мають антиукраїнський характер і принижують гідність українців, тож Україна залишає за собою право надати відповідь на них“, – заявив 17 січня речник Міністерства закордонних справ Олександер Дикусаров, коментуючи вислови 16 січня одного з кандидатів на президента Росії Володимира Жириновського щодо необхідности повернути Україну до складу Російської Федерації і перетворити її на одну з федеральних округ. *(„Радіо „Свобода“)*

Музей показує унікальний фотопроєкт

ЛЬВІВ. — Національний музей „Тюрма на Лонцького“ відкриває унікальний фотопроєкт „Відрядження в один кінець: Колима/ҐУЛаґ/Аляска“ – про минуле сталінських концтаборів та про те, як виглядають сьогодні ці покинуті людьми і пам'яттю місця. Це виставка трьох фотохудожників – харків'янина Володимира Оглобліна, Володимира Манькути з Черкас та Андрія Ларіонова з Маґадану, які побували там, де ще збереглися сліди колишніх таборів. Виставка триватиме до 17 лютого, вхід вільний, без вихідних. *(„День“)*

Свято для дітей-інвалідів

ЖИТОМИР. — Родинне різдвяне свято влаштувала 14 січня для сімей, які виховують діток з обмеженими можливостями, громадська організація „Я – мама!“. 100 родин були запрошені до обласного музично-драматичного театру ім. Івана Кочерги. Таке свято в Житомирі відбулося вперше. До його проведення приєдналося багато небайдужих осіб, адже ця різдвяна акція проводилася в рамках проєкту „Люби ближнього“. Загалом у заході взяли участь понад 60 добровольців. *(„Укрінформ“)*

Скульптури Ґеорґа Пінзеля – у музеї

ТЕРНОПІЛЬ. — Виставку всесвітньовідомого майстра XVIII ст. Івана Ґеорґа Пінзеля відкрито в обласному краєзнавчому музеї до 250-річчя з дня смерти мистця. У ній понад 300 експонатів – твори скульптора, книжки про нього, архівні фотографії 1920-их років, спецконверти, публікації, портрети, марки, ювілейна монета, альбоми. Таку велику колекцію майстра, який творив у Галичині, у стінах музею фахівці показали вперше. Крім цього, на огляд виставлено скульптури св. Вікентія та св. Франциска Борджія та рельєфи „Чудо св. Миколая“ та „Відсічення голови Івана Предтечі“. *(„День“)*

Ю. Тимошенко в колонії відвідала донька

ХАРКІВ. — Юлію Тимошенко 13 січня у колонії відвідала донька Євгенія. Це була її третя візита. В Управлінні каральної системи повідомили, що особистий масажист зможе відвідувати Ю. Тимошенко, починаючи з 16 січня. Ю. Тимошенко відмовилася від тих масажистів, які рекомендувало Міністерство охорони здоров'я. *(Бі-Бі-Сі)*

Книговидання – під контролею реґіоналів

КІРОВОГРАД.– Ідея видати хрестоматію творів письменників Кіровоградської области не нова. Про це йшлося роками, але не було грошей на цю справу. Тим часом голова обласної письменницької організації Василь Бондар поступово накопичував матеріял, сподіваючись, що час такого видання настане.

Два роки тому світ побачила хрестоматія прози „Блакитні вежі“, до якої увійшли твори 29 авторів. За таким же принципом побудовано і двотомник „Блакитні вежі. Хрестоматія творів письменників Приінгульського краю“, щойно виданий видавничим центром „Мавік“ і презентований громадськості.

Варто зазначити, що більшість областей України не мають подібних видань. До того ж, розроблене і методичне забезпечення цих книг, як підручників. Проте наклад настільки малий, що вистачить хібащо по одному примірнику для кожної школи области.

Як зазначив під час презентації двотомника співдиректор центру „Мавік“ Олександер Сіома, видавництва могли б здійснити комерційний проєкт, адже попит на подібне видання був би немалий. На жаль, видавнича справа в Україні стоїть не настільки міцно, аби здійснювати дещо ризиковані проєкти.

І книжкова торгівля занепадає. У Кіровограді фактично знищено крамницю „Українська книга“ при редакції обласної газети „Народне слово“.

За попереднього керівництва редакції книгарня була успішною, поступово почала приносити прибутки. Тепер редакцією керує голова „Русского блока“ в області Валентина Бажан, і „Українська книга“ занепадає.

Влада оголосила також претензійний проєкт „Література рідного краю“, але замість того, аби зустрітися з членами творчих спілок, освітянами, видавцями, визначити, яких інтелектуальних та фінансових ресурсів потребує здійснення проєкту, наповнити його конкретним змістом – заходи, творчі вечори, виїзди у райони та села области, видання книг місцевих авторів, можливо, розширення і зміцнення літературно-мистецького часопису „Вежа“, який видається в області вже 15 років, влада заходилася популяризувати єдиного в області прихильника Партії Реґіонів, депутата обласної ради від цієї політичної сили Олександра Жовну.

Та як би не гралися чиновники, а „Блакитні вежі“ у нашому степу (образ з новель Юрія Яновського), куди, до речі, ввійшли і твори О. Жовни, не загубляться, будуть помітні й потрібні людям.

Світлана Орел

Влада реґіоналів...

(Закінчення зі стор. 1)

ми боргами, слабеньким репертуаром, старіючою трупою та практично аварійним приміщенням. За ці роки йому вдалося багато зробити. В театр прийшло чимало молодих акторів – керівник зумів добитися від влади виділення для них кількох квартир. Значно оновлено та осучаснено репертуар. Театр став учасником багатьох театральних фестивалів, отримав звання академічного.

Придбали новий автобус для виїздів, з'явилася оргтехніка в адміністративних службах, стабілізувалися усі належні виплати, працівники почали одержувати грошові винагороди.

Фінансовий плян, який поставило перед колективом обласне управління культури, за 2011 рік перевиконано більш як у два рази.

Річ у тім, що в театрі утвердився керівник і режисер справжнього українського театру – з глибоким національним мистецьким баченням, з авторитетом у громадських та мистецьких колах области і України. Але „реґіонали“ вирішили перетворити нову сучасну сцену на майданчик для своєї популяризації.

Новий директор Ігор Спинул має єдину перевагу – він член Партії Реґіонів. Його рекомендувала комісія з питань власности, члени якої, мабуть, так само розбираються в мистецтві, як і їхній кандидат.

Призначення не затверджувалося сесією обласної ради, яка відбулася 28 грудня 2011 року, хоча працівники театру роздали депутатам протокол загальних зборів колективу, де вони висловлюють одностайну підтримку М. Илляшенкові.

Наступного дня Микола Ковальчук привів у театр нового керівника. І. Спинул відразу заявив, що в театрі жодного разу не був, української драматургії ніколи не читав, але з усім розбереться за пару тижнів. Він демонстративно говорив російською мовою, зауваживши, що державну мову знає, але розмовляти нею принципово не буде. Новий директор заявив, що цензуруватиме Різдвяний вертеп, з яким театр виступає уже шість років.

На таке представлення усі просто встали і вийшли.

Владі досі вдавалося утримувати в безпечних для себе рамках цей конфлікт ще й тому, що вона свого часу чітко взяла під контролю інформаційний простір области. Але вже в перші дні нового року у Кіровограді відбулися збори громадськости, ініційовані місцевою організацією Товариства „Просвіта“. Було заявлено про відновлення громадського об'єднання „Перевесло“, яке відіграло значну ролю в згуртуванні земляків в час становлення державної незалежности.

Федір Стригун, український режисер, Народний артист України, художній керівник, режисер-постановник і актор Львівського національного академічного українського драматичного театру ім. Марії Заньковецької, член-кореспондент Академії мистецтв України, лавреат Державної премії ім. Тараса Шевченка:

„Я знаю про ситуацію в Кіровограді. Скажу свою думку прямо – у керівництва области не було б до Михайла Илляшенка ніяких претензій, якби не гроші, які освоюються у зв'язку з реконструкцією театру та будуть освоюватися під час його оснащення.

М. Илляшенко – чесний чоловік і професіонал, який має гарні вистави, якого знають і шанують. Він розумний і талановитий. Зібрав чудову трупу, зумів згуртувати колектив.

Я знаю його по роботі в Луцькому обласному театрі ім. Тараса Шевченка, який, як і театри ще семи областей, входить до Львівської міжобласної спілки театральних діячів України. Він глибоко національний режисер, який створює глибокі українські образи як за творами клясиків, так і наших сучасників. У нас його поважали й цінували, підтримували, але він вирішив їхати в рідні краї, бо він, як і я, родом із сусідньої до Кіровоградської Черкаської области.

Я думаю, що влада просто намагається вибудувати свою вертикаль і поставити на його місце зручну людину. Але тоді ви можете залишитися без театру, бо ніхто з режисерів не захоче їхати працювати до Кіровограду з таким ставленням до театру з боку влади“.

Першим документом, яке відроджене об'єднання, стало звернення до обласної влади з вимогою поновити контракт з М. Илляшенком. Покинути театр разом з М. Илляшенком вирішило кілька провідних акторів, а головний художник Павло Босий, професор Оклендського університету, першим написав заяву на звільнення.

Необхідність рятувати театр корифеїв об'єднала опозиційні політичні партії. Вперше їхні представники зібрались на спільну акцію протесту без партійних прапорів. Було зібрано понад 100 підписів під вимогою поновити контракт з М. Илляшенком.

Колективи театрів у різних містах України на знак солідарности вийшли на віча. Деякі працівники театру, члени Партії Реґіонів мають намір публічно спалити свої партійні квитки.

Про свій приїзд до Кіровограду на підтримку колективу театру заявили Лесь Танюк, Богдан Ступка, Ада Роговцева, Федір Стригун.

Світлана Орел

Молодь Одеси готує акцію до Дня Соборности України

ОДЕСА. – В центрі уваги громадськости знову опинився бальконна Дерибасівській вулиці, прикрашений зображенням соняшників та написом „Слава Україні!“. Малюнок створила студентка морської академії Вікторія Сибір. Керівництво міста наказало його зафарбувати, але дівчина відновила малюнок. Тепер подивитися на нього приходять численні одесити і туристи. А молодь вирішила саме під цим бальконом відзначити День Соборности акцією „Я люблю Україну“.

Ідею акції пропонувала в інтернеті Наталя Михайленко. Бандурист Павло Ровенко зголосився стати заспівувачем чудової ліричної пісні Олександра Пономарьова „Я люблю тільки тебе“.

22 січня П. Ровенко під бальконом почне співати, а учасники акції, взявшись за руки, утворять живий ланцюг від вулиці Екатеринівської до Преображенської. Потім піднімуть над головами червоні паперові сердечка і разом складуть велике любляче серце, а ще одна група розгорне державний прапор України.

Станіслав Змієвський

Бальконна Дерибасівській вулиці в Одесі. (Фото: Станіслав Змієвський)

Бандурист Павло Ровенко

Вікторія Сибір

СКУ визначив гасла української громади на 2012 рік

ТОРОНТО. – Світовий Конґрес Українців надіслав заклик до закордонних українців діяти у 2012 році під гаслом: „Україна кличе – не стій осторонь!“.

Світовий Конґрес Українців також закликає відзначити такі важливі в історії українського народу річниці: 120-річчя з дня народження Патріярха Української Греко-Католицької Церкви Йосифа Сліпого; 100-річчя заснування української скавтської організації Пласт; 100-річчя з дня народження прем’єра Українського Державного правління 1941 року Ярослава Стецька; 100-річчя з дня смерти видатного українського композитора Миколи Лисенка; 70-річчя формування Української Повстанської Армії; 65-річчя акції „Вісла“; 45-річчя діяльности Світового Конґресу Українців.

Олександер Тимошенко...

(Закінчення зі стор. 1)

щодо мене.

Сьогодні я, а також частина опозиційних до режиму Януковича політиків, змушені перебувати поза батьківщиною.

– Чому Ви вирішили просити політичний притулок у Чеській Республіці?

– З Чеською Республікою в мене давня співпраця. Крім того, ми в грудні 2011 року подали документи в Празі на реєстрацію міжнародної громадської організації „Батьківщина“.

Крім цього, Чехія – це країна, де, на відміну від України, забезпечуються права і свобода людини. Я вдячний Чеській Республіці за цей крок і буду все робити від мене як громадянина України залежне для зміцнення економічних зв’язків Чехії та України.

Потрібно зрозуміти, що режим Януковича – це не український народ. Це купка колишніх бандитів, одягнутих у Brioni, які неправдою, через маніпулювання українським законодавством забезпечили собі абсолютну владу в країні, обманюють і грабують український народ.

Народ не вибирав президента України з такими повноваженнями, він не давав парляментові таких повноважень. Народ не обирав „тушок“ окремими депутатами, він голосував за партійні фракції. Саме через зраду окремих депутатів відбувся в країні конституційний переворот, який уже забезпечив диктатуру у формі режиму Януковича, який всі ці роки боровся проти Юлії Тимошенко.

Сьогодні Юлія Тимошенко та інші політичні в’язні знаходяться в тюрмах, а Янукович разом зі своїми синами та хунтою в особі Фірташа, Льовочкіна, Хорошковського, Кузьміна та своїх синів грабують український народ.

Я приїхав сюди благати світ допомогти визволити мою дружину з тюрми, врятувати її від тортур та знущань режиму.

– Як Ви зможете з-за кордону підтримувати дружину, чи маєте у своїх руках якісь можливості контактів з нею, якщо так, то які ?

– Знаєте, я кожен день стежу за всіма новинами з України і також кожен день спілкуюсь з родиною та друзями. Державна пенітенціярна служба України дезінформує суспільство, розповсюджуючи інформацію про нібито надання Юлії Тимошенко необхідної медичної допомоги у слідчому ізоляторі Качанівської виправної колонії ч. 54 в Харкові.

Владі не вдалося політично знищити Юлію Тимошенко, увесь світ визнав замовність переслідування лідера опозиції, тому зараз вони намагаються реалізувати сценарій із фізичного знищення, позбавляючи Юлію Тимошенко кваліфікованої медичної допомоги. Навіть у таке велике свято, як Різдво, вони продовжують розповсюджувати неправду, що проводять якісь медичні обстеження.

Я закликаю увесь світ зрозуміти, що режиму Януковича не потрібна живою Юлія Тимошенко. Я звертаюся до провідників усіх країн світу з проханням захистити мою дружину від фізичного знищення в застінках режиму Януковича.

У січні 2009 року Юлія Тимошенко рятувала від холодної зими всю Европу, тому зараз потрібно рятувати її.

Я закликаю країни Европи ввести санкції проти керівників сьогоднішньої влади, родини, зокрема проти синів Януковича, керівників Генеральної прокуратури, Служби безпеки, суддів та слідчих, які сприяли фальсифікації справи проти Юлії Тимошенко.

Керівникам країн світу пора нарешті зрозуміти, що Янукович і демократія – це несумісні речі. Двічі судимий колишній злочинець формує в Україні тоталітарний режим.

– Чим Ви маєте намір займатись у Чеській Республіці, крім підприємництва ? Адже відомо, що тут володієте капіталом у фірмі „International Industrial Projects“?

– Разом з колегами ми засновуємо міжнародне громадське об’єднання „Батьківщина“. Основними цілями його роботи є аналіза дій сьогоднішньої влади та її злочинної діяльности, висвітлення дій влади Януковича в закордонних виданнях, здійснювати постійний моніторинґ дотримання прав людини і свобод громадян, а також принципів демократії в Україні, сприяння пошуку нових форм співпраці українців з різних країн між собою та з Україною зокрема, а також тісна співпраця з українською діяспорою.

В даний час документи знаходяться на реєстрації. У найближчі тижні мають відбутися збори організації. Плянуємо обрати почесним президентом „Батьківщина“ Євгенію Тимошенко. До складу засновників ввійдуть також відомі громадські діячі як України, так і країн світу. Ми будемо боротись за демократичну Україну.

– Чим, на Вашу думку, закінчиться протистояння опозиції й влади в Україні у справі Юлії Тимошенко?

– Надіюсь, правда переможе, і Юлія Тимошенко вийде на волю. Вийде переможцем і президентом України. Наше завдання – допомогти їй в цьому всіма можливими способами

– Як Ви оцінюєте шанси опозиції на виборах до Верховної Ради у 2012 році ?

– Ділити нічого, Україна в нас одна. Проти опозиції – консолідована корумпована зграя Партії Реґіонів, яка захищає мільярдні, награбовані в українського народу багатства. Вони просто не здадуться. Їм допомагають в цьому поплічники Володимира Литвина і комуністів. Тільки об’єднана опозиція має шанси на перемогу. Тому Юлія Тимошенко і просить у всіх лідерів опозиційних сил об’єднатися заради майбутнього України.

І насамкінець: я маю змогу вітати всіх українців з Різдвом Христовим! Бажаю, щоб новоявлена вифлеємська зірка нарешті відкрила очі кожному українцеві на те, де вони живуть і в чиї руки вони довіряють своє майбутнє. Час уже прозріти.

Сьогодні вони прийшли в мій дім, познущалися з моїх рідних і близьких – завтра вони прийдуть до вас – прийдуть і заберуть останнє, бо така природа цього бандитського режиму.

Прокидайтеся!

Не дайте обманювати себе і боріться.

Дуже дякую вам всім за підтримку.

Слава Україні!

АМЕРИКА І СВІТ

Дж. Гантсмен вибув з виборів

ВАШІНҐТОН. — Колишній губернатор штату Юта Джон Гантсмен оголосив 16 січня, що вибуває зі змагання за право представляти Республіканську партію на виборах Президента США. Виступаючи в Південній Каролайні, де відбулися наступні попередні вибори Республіканської партії, він закликав голосувати за Міта Ромні, оскільки саме його вважає найсильнішим суперником Барака Обами. М. Ромні здобув близько 40 відс. голосів у Ню-Гемширі, а до того переміг в штаті Айова. *(Бі-Бі-Сі)*

У Пакистані вбили репортера

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — Мукамара Хана Атіфа, репортера „Deewa Radio", яке входить до структури „Голосу Америки", застрелили у 18 січня у Шабкадарі, у мечеті під час вечірньої молитви. Зловмисники під'їхали на мотоциклях і, вбивши журналіста, негайно залишили місце злочину. Друзі 40-річного журналіста повідомили, що в минулому бойовики неодноразово погрожували М. Х. Атіфові. Зокрема через погрози він з родиною залишив попереднє місце проживання та переїхав до Шабкадару. *(„Голос Америки")*

У Европарляменті – новий президент

СТРАСБУРҐ, Франція. — Голову групи Проґресивного Альянсу соціялістів та демократів Мартіна Шульца (Німеччина) 17 січня обрано президентом Европарляменту. За нього проголосували 387 депутатів з 670. Інші два претенденти на посаду президента – ліберал Діяна Веліс та консерватор Ніржь Дева (обидва – Великобританія) набрали відповідно 141 та 142 голоси. М. Шульц замінить на посаді президента Европарляменту Єжи Бузека, який очолював Европарлямент з 14 липня 2009 року. *(УНІАН)*

„АР" відкрило бюро у Пхеньяні

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. — Аґентство „Associated Press" стало першою міжнародною інформаційною організацією, яка відкрила бюро у столиці Північної Кореї. Бюро АР розпочало працю 16 січня після тривалих переговорів. За словами президента та виконавчого директора аґентства Тома Карлі, відкриття бюра дозволить „розповідати про людей, політику та події у Північній Кореї у ключовий для неї історичний момент". *(„Голос Америки")*

У Сирії оголошена загальна амнестія

ДАМАСК, Сирія. – Президент Сирії Башар Асад оголосив 15 січня загальну амнестію для учасників антиурядових виступів. Вона поширюється на осіб, які вчинили „злочини на тлі подій, які сталися в період з 15 березня 2011 року до 15 січня 2012 року". З в'язниць вже випущені майже 4,000 осіб, заарештованих в ході протестів. *(„День")*

Сталася аварія корабля в Італії

РИМ. – Круїзний лайнер „Costa Concordia", на борту якого перебували понад 4,200 осіб, в ніч на 15 січня зазнав аварії поблизу острова Джильї біля узбережжя італійської области Тоскана. Виявлено 11 жертв катастрофи, залишається невідомою доля 24 осіб. 27 з 35 українців, евакуйованих з корабля, повернулися на батьківщину, а троє вирішили продовжити відпочинок в Італії. За словами капітана, судно натрапило на скелі, які не були вказані на навіґаційній карті. *(„Кореспондент")*

А. Меркель закликала до реформ

БЕРЛІН. — Федеральний канцлер Німеччини Анґела Меркель 14 січня закликала керівництво країн еврозони прискорити здійснення реформ, спрямованих на подолання фінансової кризи. Вона підкреслила, що рішення аґентства „Standard & Poor's" про зниження рейтінґу дев'яти країн еврозони не було зовсім несподіваним. Уряд у Берліні взяв до уваги цей крок, який підтвердив уявлення про те, що на Европу очікує ще довгий шлях, щоб повернути довіру вкладників. *(Бі-Бі-Сі)*

Міжнародна конференція вшанувала М. Шашкевича

Ярослав Розумний

РИМ. – Заходами Українського Католицького Університету (УКУ) у Львові, з ініціятиви Інституту св. Климента Папи Українського Католицького Університету та при співпраці Інституту Славістики Віденського Університету в приміщенні Товариства „Свята Софія" в Римі відбулася 8-9 грудня 2011 року Міжнародна наукова конференція під гаслом „На початку було Слово" на відзначення 200-ліття від народження пробудника Галицької Руси о. Маркіяна Шашкевича. Окреме благословення конференції передав Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Святослав (Шевчук). Організатором конференції був проректор з наукової роботи УКУ Олег Турій.

В відкритті конференції взяли участь і привітали присутніх Єпископ Діонісій Ляхович – візитатор українців-католиків Італії та Еспанії, Єпикоп Гліб Лончина – Екзарх українців-католиків Великобританії, й Тетяна Іжевська, Посол України у Ватикані. Модератором відкриття був голова Товариства „Свята Софія" о. Іван Дацько.

В програмі конференції брали участь доповідачі з Австрії, Італії, Канади, Німеччини, Польщі й України. Серед доповідачів з України були Михайло Шалата, Роман Лубківський, Дмитро Павличко, О. Турій, Остап Середа, Ганна Дидик-Меуш та Наталя Хобзей. Письменник Р. Лубківський розповів про ідею встановити пам'ятник засновникові „Руської трійці" біля Патріяршого собору УГКЦ в Києві.

Віденську групу представляли Міхаель Мозер, Филип Гофенедер, Катажина Гібель, Марія Ґефінґтоф. Рим представляли о. Іван Музичка й Оксана Пахльовська. Виступили також Станіслав Стемп'єнь з Перемишля (Польща) та Ярослав Розумний з Вініпеґу (Канада).

Зголошена доповідь Дітера Ґетца з Нюрнберґу (Німеччина) з огляду на захворювання доповідача не була прочитана. Всі доповіді будуть опубліковані в окремому збірнику.

Програма конференції віддзеркалювала характер епохи „Весни народів", участь у ній

(Закінчення на стор. 8)

Влада України...

(Закінчення зі стор. 1)

Важко переоцінити значення Карпатської України напередодні Другої світової війни. Адже вона мала вплив не тільки на українське питання, але й на чеське, словацьке, угорське, румунське, німецьке і навіть радянське. Сам Йосиф Сталін на з'їзді комуністів СРСР змушений був присвятити окремий гнівний пасаж українській державності за Карпатами.

Доля Карпатської України стала козирною картою у центральноевропейській геополітиці. За допомогою нього вирішувалися складні дипломатичні завдання: Німеччина залучила у союзники Угорщину, а Радянський Союз отримав позитивний імпульс від Гітлера, що той не ставитиме на „українську карту". Пізніше це вилилося в договір Молотова-Ріббентропа про розподіл зон впливу у Центральній Европі.

Тема Карпатської України не сходила з газетних шпальт того часу. Про неї було опубліковано сотні статтей різними мовами. Бої в березні 1939 року Карпатської України з угорськими військами стали першим в Центральній Европі збройним опором гітлерівській коаліції. Загинуло сотні українських патріотів, обороняючи рідний край. Угорська окупація призвела до терору і зубожіння населення краю.

Власне, саме Карпатська Україна визначила подальшу долю краю. Проголошення української державности стало актом національної ідентичности Закарпаття, що отримало логічне завершення у возз'єднанні з Україною у 1945 році. Таким чином Карпатська Україна є ключовою подією в історії краю і за своїм драматизмом, і за подальшим впливом.

Натомість про цю важливому подію в новому шкільному підручнику нема навіть згадки. Це при тому, що є окремий підрозділ, який так і називається: „Україна у міжнародній політиці напередодні Другої світової війни". А самій війні відведено аж 60 (!) сторінок.

Для порівняння, у попередньому підручнику Федора Турченка, виданому у 1994 році, Закарпаттю і Карпатській Україні відводилися дві сторінки, а у виданому через чотири роки – вже існував окремий розділ „Закарпаття у складі Чехословаччини".

„Випадання" Карпатської України з нового підручника важко назвати випадковим, зважаючи на погляди міністра освіти Дмитра Табачника.

Закарпаття моє, де ти є?

Декан історичного факультету Ужгородського Національного унверситету Володимир Фенич вважає немислимим, щоб такі сюжети, як Карпатська Україна, випадали з курсу історії України. „Закарпаття вкрай мало представлене у загальноукраїнському синтезі, – каже він. – П'ять років тому ми зі студентами проаналізували понад 20 монографій відомих істориків (Дмитра Дорошенка, Ореста Субтельного, Наталі Яковенко, Ярослава Грицака, Валерія Смолія та інших). І дійшли до невтішного висновку, що в найголовніших українських історичних працях Закарпаттю відведено 0.2 відс. тексту.

Як правило, представлено три сюжети: трохи говориться за князя Федора Корятовича, трохи про будителів XIX ст., що працювали в Росії (Іван Орлай, Василь Кукольник, Петро Лодій тощо) і, ясна річ, Карпатська Україна. Остання прописана практично в усіх монографіях.

Між іншим, львівські історики дають більше згадок про Закарпаття, ніж київські. А найбільше про край згадує в „Історії України" австрієць Андреас Каппелер. Як тут не погодитися з думкою відомого вченого Омеляна Пріцака, що „найкращу історію України напише неукраїнець?"

І справді у згаданому шкільному підручнику Закарпаття представлене, образно кажучи, пунктирно. Найбільше присвячено возз'єднанню краю з Україною – пів сторінки. Кількома реченнями згадано про військову операцію з визволення Закарпаття у 1944 році.

Закарпатці у цілому підручнику представлені двома прізвищами – політв'язнем Юрієм Бадзьом та співачкою Гізелою Ціполою. Серед передових будівництв повоєнного часу називається Теребле-Ріцька гідроелектрична станція. Є згадка про вирубування виноградників за часів антиалкогольної компанії Михайла Ґорбачова. Ще абзац присвячено закарпатським ромам, які „недостатньо інтеґровані у життя суспільства".

Кілька закарпатських фактів у підручнику не відповідають дійсності. Зокрема, що католицьке віросповідання тут поширене завдяки польській громаді (насправді – завдяки угорській, словацькій та німецькій). А також, що словацькою мовою навчається у краї кілька тисяч учнів. (Реальна цифра на порядок нижча).

Колективізація, Голодомор та репресії щезли?

Але найбільше відкриття мене чекало, коли я взяв до рук підручник „Історія України" у свого сина-десятикласника (автори О. Реєнт, О. Малій, 2010 рік). Бо там події закінчуються... на 1921 році. Таким чином, з підручників шкільного курсу „Історія України" випало ціле двадцятиліття з колективізацією, Голодомором і сталінськими репресіями. Мабуть, тому що Міністерство освіти вже пише новий посібник. От тільки звідки нинішні десятикласники мають дізнатися про наші багатостраждальні 1920-1930-ті роки, якщо цього періоду нема у підручнику для старшеклясників?

Одне слово, зі шкільними посібниками з історії коїться щось незбагненне. „Словесний віртуоз" Д. Табачник, певно, і це би зміг пояснити „логічно". Але факти – річ уперта: історія України стає в Міністерстві освіти немилим дитям, яке хочуть весь час обділити.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Не даймо вмерти рідній мові

Майбутнє мови, так само, як і її минуле, можна побачити. Для цього потрібно лише помандрувати. Якщо хочемо уявити собі, наприклад, якою була мовна ситуація на території нинішньої Дніпропетровської области на початку 1920-их років, досить поїхати у сусідню Полтавщину, де села ще не загубилися серед міст і робочих селищ.

Заїхати на базар в якомусь райцентрі, щоб переконатися, що там не лише продавці, а й покупці ще надають перевагу українській мові. Потім походити по Полтаві, яка зараз трохи більша за тодішній Катеринослав, вслухатися в її кольоритну різномовність, в якій українська, російська мови і суржик співіснують ще так мирно…

Трохи важче спрогнозувати, що чекає на українську мову на тій самій Полтавщині, скажімо, через пів століття: буде, як зараз на Дніпропетровщині, чи взагалі як на Донбасі?

Чи є якийсь закон вмирання мови? Можна сказати, що „все добре – крихкіше, ніж погане". Життя мови, як і будь-яке життя, крихке, а як руйнується крихке, всім відомо: потиснув сильніше — і того, що здавалося таким твердим і міцним, більше немає.

Для української мови таким тиском була і знову стала русифікація. Скільки ще витримає мова — можна оцінити, виходячи з даних про те, як змінювалася мовна ситуація в різних реґіонах України за радянських часів.

Найбільше підходять для порівняння три переписи населення СРСР: 1959, 1970 і 1979 років. Раніші були ще до війни, а перепис 1989 року припав на той час, коли в Україні набирала силу національна ідея. Для простоти не зачіпатимемо інші мови, окрім української і російської, і під ступенем русифікації розумітимемо частку тих, хто назвав російську рідною мовою, в загальній масі україно- і російськомовних.

У 1959 році ця частка становила 25.16 відс., у 1970-му – 28.68 відс., приріст на 3.52 відс. Перепис 1979 року дав уже 32.08 відс., приріст 3.4 відс. (за меншу кількість років). Сумарний приріст склав 6.92 відс., і якби опір русифікації був однаковим у всіх реґіонах, можна було б чекати, що і приріст усюди буде приблизно однаковим.

Насправді ж у західній Україні (тобто на територіях, приєднаних до УРСР напередодні й після війни), де ступінь русифікації в 1959 році становив 7.28 відс., її приріст за наступне 20-річчя був ледве помітним – 0.48 відс.

У Центральній Україні початкове значення дорівнювало 11.83 відс., приріст – 3.68 відс. У смузі, що включає Харківську, Дніпропетровську, Запорізьку, Херсонську, Миколаївську і Одеську області, відповідні показники склали 32.7 і 8.93 відс. А на Донбасі (Донецька і Луганська області), де ступінь русифікації в 1959 році досягав 53.03 відс., приріст її за 20 років теж виявився максимальним – 12.21 відс.

Ці цифри підтверджують те, що вже було сказано вище: русифікація – це не просто незручність, яку можна терпіти нескінченно довго, вона має наслідком раптову смерть. Так само, як крихкість біологічного організму виявляється в зниженні його опору певним хворобам в міру їх розвитку (саме такі хвороби і називаються смертельними), так і крихкість мовного організму, тобто народу, виявляється в зниженні його здатности підтримувати життя своєї мови за мірою його, життя, ослаблення. Подібні процеси розвиваються за принципом сніговової кулі, яка, котячись схилом гори, швидко збільшується.

Неважко навіть підрахувати час, за який ступінь русифікації досягнув би 100 відс., якби зберігалися ті самі умови, які були в брежнєвську епоху: близько 90-100 років після перепису 1979 року.

Втім, щоб констатувати смерть мови, немає потреби чекати, коли від неї відмовляться (або помруть) усі ті, хто називає її рідною. Як критерій досить взяти здатність мови до відновлення своїх позицій після усунення зовнішнього тиску.

За десятиліття після перепису 1979 року приріст ступеня русифікації склав 1.58 відс. – у два з гаком рази менше, ніж за попередні дев'ять років, і поза сумнівом, уже в останні кілька років перед переписом 1989 року зростання цього показника змінилося на його падіння.

За 1989-2001 роки ступінь русифікації зменшився на 3.19 відс. (до 30.47 відс.), причому найбільше зниження спостерігалося в Центральній Україні – на 5.88 відс. (до 10.97 відс.), і лише трохи менше, на 4.5 відс. (до 39.31 відс.), – в смузі від Харківщини до Одещини. У той самий час Донбас дав не зниження, а приріст на 6.36 відс. (до 73.59 відс.). Звідси видно, що межа, за якою відмирання української мови стане незворотним, перебуває біля позначки 50 відс. А значить, навіть нібито рівновага між російсько- і україномовними – украй небезпечна.

Якщо припустити, що тенденції 1989-2001 років збережуться й надалі, то до 2009-2010 років ступінь русифікації в цілому по Україні мав би зменшитися до того рівня, який був у 1970 році (28.68 відс.).

Проте це не означає повернення до мовної ситуації 40-річної давнини. Якщо в 1970 році розрив між Донбасом і рештою південно-східних областей (без Криму) становив 22.57 відс., то до 2010-го він, швидше за все, перевищив 40 відс.

Видимим проявом цього розриву стала різниця у ставленні до української мови з боку місцевої еліти (та й громадської думки). У Харкові, Дніпропетровську, Одесі українська мова, хоча і на других ролях, але не викликає неприйняття. На Донбасі політичною модою стає аґресивна неприязнь до української мови, якій якщо і відводиться якась роля, то саме як об'єктові для ненависти.

У цих умовах сумнівним є подальше скорочення ступеня русифікації. Навпаки, цілком вірогідним видається повернення до тих тенденцій, які були в брежнєвську епоху. В такому разі катастрофічність процесу посилюватиметься тим, що все нові й нові реґіони за мірою їх русифікації перетворюватимуться на русифікаторські.

Критичну межу в 50 відс. уже в 2012 році може перейти Запорізька область, в 2019-му – Одещина, в 2021-му – Харківщина. Приблизно в 2042 році настане черга Дніпропетровщини, в 2045-му – Миколаївщини, в 2053-му – Херсонщини. (В той самий час Сумщина уподібниться до нинішньої Миколаївщини, а Полтавщина – до Херсонщини).

Близько 2056 року, як можна побачити з графіка, в цілому по Україні частка тих, хто називатиме рідною мовою українську, стане меншою за частку тих, хто вважатиме себе російськомовними.

Тому охочі заглянути на 45 років у майбутнє і побачити, якою буде тоді мовна ситуація в Україні, можуть сміливо їхати в Запорізьку область. Начебто у половини жителів рідна мова – українська, але домінування російської вже давно вважається начебто зрозумілим самим по собі. Мас-медіа всуціль російськомовні, як і поп-культура, політика і ділове життя. Суперечки з приводу української мови якщо і бувають, то переважно між прихильниками концепцій „вбивати" і „нехай сама вмре"…

Прискорити здійснення цієї прогнози здатний Кремль. Справді, з погляду імперських амбіцій Росії, з двох лих – державної незалежности України та існування української мови – більшим лихом є друге. Доки українська мова жива і здорова, Росія не зможе бути впевнена в своїй контролі над Україною – це показали і 263 роки перебування України у складі Російської імперії, і 68 років існування СРСР.

Більше того, приєднання України в її нинішньому вигляді до Росії (навіть якби воно було проведене абсолютно мирним шляхом, визнане світовою спільнотою, наприклад, шляхом референдуму в двох країнах) у багато разів посилило б внутрішню напруженість у російській державі і мало б наслідком ще один її розпад.

У той самий час, реалізація стратегії „спочатку русифікація, а потім приєднання" не лише не створює для самої Росії жодних загроз, але ще і дає їй можливість заощадити ресурси, якими інакше довелося б ділитися з Україною. Проте це не означає, що завдання приєднання відкладене на „нескінченно віддалене потім".

Час, відведений для першого періоду, тобто періоду русифікації, обмежують дві обставини.

По-перше, це небезпека того, що свої двері перед Україною відкриє Евросоюз.

По-друге, це демографічні проблеми Росії: спад чисельности російського населення через перевищення смертности над народжуваністю, збільшення частини несловʼянського населення через природний приріст та іміґрацію, зростання дефіциту трудових ресурсів за мірою розвитку економіки. Тому можна чекати посилення уваги Кремля до мовної теми.

Юрій Вишневський,
редактор відділу
„Спеціяльна тема"
тижневика „Коментарі",
Київ

Уточнення

У листі о. Василя Диди з села Петрик на Вінниччині „Допоможіть створити бібліотеку", вміщеному 23 грудня 2011 року, одну літеру в його електронній адресі було написано неправильно. Має бути: dydavasiliy@gmail.com.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує шановне громадянство

на доповідь

проф. **ОЛЕКСАНДРА ФЕДОРУКА**

доктора мистецтвознавства, дійсного члена Національної Академії Мистецтв України

на тему:

«Окцидентальний вимір Українського мистецтва XX століття»

※

Доповідь відбудеться у неділю, 22 січня 2012 р. о 3-ій год. пополудні в приміщенні УВАН

206 West 100th Street
New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

Стратегія „П'ятої колони"

Прес-служба Міжнародного союзу громадських об'єднань „Київська Русь" розмістила в інтернеті „Гимн землячтва донбасівців у Москві", який починається з рядків: „Линуть пісні привітні слова і лунають, мов клятва сердець: хоч нам рідною стала Москва, але й рідним лишився Донецьк". Далі йде обіцянка „берегти, як минулих часів заповіт, велику Росію завжди".

Такі землячтва, об'єднані у „міжнародному союзі", діють у ряді міст Росії. Вони не тільки об'єднують земляків, але й підтримують тісні зв'язки з своїми філіями в Україні – в Донецьку, Миколаєві, Одесі, інших містах.

Здавалося б, нехай собі дружать... Але не марно співається про „заповіти минулих часів". Про них не співають – про них промовляють на конференціях і з'їздах, пишуть в інтернеті. Діє „Програма розвитку міжреґіональних зв'язків", спрямована на замовлення „інформаційного вакууму" між Росією та Україною. Цей вигаданий „вакуум" заповнюється досить своєрідно: в численних виданнях, телевізійних і радіопрограмах лунають заклики до відтворення СРСР на нових умовах, про майбутній союз Росії і України. „Росія і Україна повинні об'єднатися, незалежність – згубна ідея", – наполягає у своїх статтях головний редактор газети „Київська Русь сьогодні" Сергій Лісовський.

Для заповнення „вакууму" українофоби вдаються до неймовірних вигадок. Валуєвський указ про заборону української мови, наприклад, був викликаний тим, що Москва боялася поширення в Україні видань польських повстанців 1863 року, надрукованих „на малоросійськом наречії польським шріфтом". Отакої!

Головна загроза полягає у тому, що, як підкреслює газета, „Київська Русь сьогодні", „вже побудовані взаємини з українськими землячтвами". Отак непомітно недруги поширюють свій вплив в Україні, називаючи „українськими землячтвами" структурні філії „Київської Русі". Численні провокаційні витівки землячтв в українських містах трапляються не випадково – їх плянує „Київська Русь" „в рамках народної дипломатії".

Київські провідники радо підтримують підривну діяльність ворогів України. 13 вересня 2011 року в Москві від імени Президента України Віктора Януковича і прем'єр-міністра Миколи Азарова були вручені подарунки і почесні грамоти 20 активістам антиукраїнського руху, а перший заступник голови землячтва донбасівців Леонід Краснянський отримав орден „За заслуги" I ступеня „за багаторічну громадську діяльність".

„Київська Русь" і її землячтва ведуть постійну пропаґанду проти українських організацій в Росії, в діяльности яких, пише С. Лісовський, „беруть неприховану участь представники вкрай реакційних і націоналістичних організацій з Канади – Світового Конґресу Українців (є й такий) і організації Українських Націоналістів" – прямих нащадків бандерівських недобитків". Він роз'яснює росіянам, що українці мають намір „розірвати Росію зсередини", і закликає російську владу „звернути прискіпливішу увагу на осине гніздо українського націоналізму на Арбаті, у самісінькому центрі Москви". Йдеться про Культурний центр України, покликаний не погрозами, а добрими справами поліпшувати взаємини з Росією.

„П'ята колона" Росії в Україні – це добре організована структура, яка діє за плянами і за фінансової підтримки Москви. У 2010 році „Київська Русь" отримала чималенький фінансовий ґрант від Президента Росії Дмитра Медведєва. Це ж на які справи? Голова „Київської Русі" Олег Бакланов не забарився з роз'ясненням: „На вирішення багатьох питань громадянського суспільства". А його оточення заспівало усе той же гимн: „В наших душах – і вежі Кремля, і донецького степу весна. Ми з тобою, Москва!"

НА ТЕМИ ДНЯ

Нові домени в Інтернеті

Корпорація ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers), яка реґулює доменні імена, 12 січня почала приймати подання на реєстрацію нових доменів верхнього рівня.

Як імена тепер можна буде використовувати практично будь-яке слово – від торгової марки або назви організації до географічних назв. Реєстрація доменів коштує дорого, тому буде доступна далеко не всім охочим.

Одне лише подання обійдеться приблизно в 185 тис. дол. „Щоб довести справу до кінця, знадобиться приблизно 500 тис. дол.", – вважає член правління компанії „Afilias" Джонатан Робінсон.

Рішення про надання нових інтернет-адрес рада директорів ICANN прийняла ще в середині червня 2011 року. Було вирішено, що зареєструвати спільний домен верхнього рівня (gTLD – generic top-level domain) можна буде будь-якому співтовариству і на будь-якій мові. Керівник ICANN Род Бекстром назвав цю подію „новою ерою в розвитку доменних імен". Він вважає, що проєкт з відкриття нових доменних зон несе значні переваги для неангломовних користувачів, тому що дозволяє їм створювати доменні імена повністю на національних мовах.

На сьогодні база загальних доменів верхнього рівня включає 22 імені. Ще більше – 200 адрес становлять географічні домени.

В ICANN заявили, що будуть жорстко відстежувати правила реєстрації доменів верхнього рівня, при цьому буде закриватися реєстрація з порушенням авторських прав.

Для імен, які викличуть скарги, буде створено спеціяльне незалежне арбітражне журі. Воно зможе бльокувати адреси, які будуть визнані аморальними або такими, що порушують громадський порядок.

Про участь в нововведенні вже оголосили найбільші світові бренди – Canon, Hitachi, Motorola, Deloitte та інші. Отримати домени в новій процедурі мають намір більше 20 міст світу, серед яких Париж, Берлін, Ню-Йорк, Лондон і Токіо.

Цікаво, що тепер може з'явитися домен .xxx. Його давно хочуть зберегти для себе власники порнографічних сайтів (xxx означає зміст, не призначений для неповнолітніх). У минулому ICANN кілька разів відмовлялася піти на такий крок.

Буде надано від 300 до 1,000 доменів першого рівня. Перша партія доменів обмежена 500 заявками, а наступні включать 400 заявок.

Подання на нові домени верхнього рівня будуть прийматися з 12 січня по 12 квітня 2012 року. Це буде перше коло – так званий „пакет". Наступні пакети будуть доступні в майбутньому.

Загальна сума внеску (185 тис. дол.) включає початковий депозит 5,000 дол., потрібний тільки для запуску процесу розгляду заявки. В ході процесу можуть знадобитися додаткові витрати.

Процес прийняття подання може зайняти від дев'яти до 20 місяців – залежно від подання, передбаченого використання зони та інших питань. Нові зони з'являться протягом року, але, швидше за все, в дії їх побачать тільки в 2013 році.

Якщо дві компанії оберуть одну й ту ж зону, то надання домену залежатиме від часу подання. Якщо один із заявників уже завершив процес до того, як інша сторона його почала, то доменне ім'я буде делеґовано на того, хто встиг першим. Якщо обидва заявники перебуватимуть в процесі розгляду подання, то ICANN вирішуватиме це питання окремо.

Подання від організації або конкретної особи, а не бренду або обслуговуючої його компанії будуть мати пріоритет у цьому процесі. Заявники можуть досягти компромісу шляхом переговорів. Існуючі бренди обов'язково будуть братися до уваги.

ICANN хоче запобігти захопленню доменних зон. Як тільки комусь надається нова зона, то по суті ця людина або організація стає її власником. Це означає, що якщо власник хоче продавати домени першого рівня в цій зоні, то він може це зробити. Крім того, власник має право обмежити використання домену або запобігти доступ до нього людей без певної кваліфікації. *(Бі-Бі-Сі, IT-Tehnolog.com).*

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльности

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Хто дає вчасно, той дає подвійно

Після відзначень трьома конференціями у Вашинґтоні, Філядельфії та Ню-Йорку 90-ліття Українського Вільного Університету він вступив у десяту декаду свого нелегкого існування. Конференції відбулись на високому рівні, в присутності науковців та добірної публіки, але ніде більше таких відзначень не було. І треба визнати: якщо б академік Леонід Рудницький не створив комітету, то, мабуть, не було б і цих відзначень.

Хіба ж за 90-літню важку працю УВУ не заслужив на всегромадське визнання і вдячність? Не буде помилкою сказати, що велика частка нашої спільноти, в більшій чи меншій мірі скористала з діяльности УВУ.

Сотні студентів після Першої світової війни, закінчивши УВУ, організували громадську і просвітянську діяльність у Галичині. Останнього ректора, президента Карпатської України о. Августина Волошина, замордували більшовики у 1945 році.

Сотні студентів, що закінчили студії після Другої світової війни, долею розкинуті по широкому світі, крім важкої праці, здобули звання академіків, професорів, священиків, письменників та журналістів.

Ці здобутки не приходили легко. УВУ від самих початків бореться з фінансовими труднощами. На початку професори провадили лекції без платні, голодними, в неопалених залях старої будівлі. Підручників не було, писали лекції олівцем, бо пера було важко дістати.

В останні роки закордонне українство вислало мільйони долярів до України. Також вислано значні суми на допомогу університетам в Україні. Мільйони долярів видано на катедри українознавства в Америці, а про УВУ мало хто пам’ятає.

Коли б не допомога Фундації УВУ, яку ми створили 35 років тому, то ледве чи університет існував би сьогодні.

Місія УВУ ще не закінчилась, як не закінчились і московські зазіхання на українську науку та історію. Москва далі продовжує через Дмитра Табачника та йому подібних переписувати нашу історію, переслідувати рідну мову, щоб легше поневолити волелюбний народ.

Але УВУ і далі стоїмо на сторожі української нефальшованої правди, науки та історії.

Я свято переконаний, що велика патріотична українська спільнота подбає і допоможе, щоб рідний університет продовжував свою діяльність і в наступному столітті. Хто дає вчасно, той дає подвійно.

Чеки прошу виписувати на UFUF Inc. та висилати на адресу: UFU Foundation, P. O. Box 1028, New York, NY 10276.

Іван Буртик,
Кліфтон, Ню-Джерзі

Прийміть моє щире привітання

Редакції „Свободи“ – наші найщиріші привітання з 2012 Роком, з прекрасними святами українського Різдва!

Дякую вам за вашу працю,а вже зокрема – за поміщення рецензії, яку написала поетеса Ганна Черінь на мою збірку „А калина цвіте...“. Це було для мене несподіванкою й, водночас, визнанням моєї творчости. Ганна Черінь добре відома як на Батьківщині, так і по всіх світових поселеннях українців, і не тільки, бо її переклади англійською й французькою мовами знають у багатьох країнах світу....

Користуючись нагодою, хочу також подякувати Ганні Черінь не лише за згадану її працю, але й за добрі слова, якими вона згадала „Верховину“, заснований письменником д-ром Романом В. Кухаром літературний журнал, що продовжує видаватись (днями вийде подвійне, 56-57 його число). Також щиро дякую всім співавторам й фундаторам „Верховини“.

Додаю щойно написаний вірш „Сніжний спогад“.

Оксана і Юрій Маковці,
Сіфорд, Вірджінія

Оксана Маковець

СНІЖНИЙ СПОГАД

Білим снігом, білим снігом
стежку замело.
Всі поля, ліси і гори,
замело село.
То не біла поволока –
білий, білий сніг!
Відчинила навстіж двері –
замело поріг.
Білий ґанок, білий комин,
навіть білий тин.
Десь тривожить тишу сміло
джерело з глибин...
В’ється потік по долині,
срібний блиск води.
Так його заворожили
сніжні береги.
З білим снігом, з білим дивом
сонце і зоря...
Аж до місяця сягає
дим із димаря.

Слово про діяльних людей

У редакційній пошті останніх тижнів надійшло кілька розповідек про людей, які творчо працюють за своїм покликанням і досягають відчутних успіхів.

Заступник директора Інституту української археографії та джерелознавства ім. Михайла Грушевського Національної Академії Наук України **Олександер Маврін** надіслав нарис до 85-річчя директора цього інституту Павла Сохання – академіка, Заслуженого діяча науки і техніки України, дійсного члена Наукового Товариства ім. Шевченка, автора понад 500 наукових праць.

Під керівництвом П. Соханя пріоритетними напрямами діяльности установи стали, насамперед, проблеми збирання, вивчення, наукового опрацювання й публікації писемних пам’яток історії та культури українського народу, творчої спадщини видатних політичних і культурних діячів минулого та різнопланових писемних джерел, які стосувалися багатьох видатних подій, що відбувалися в багатовіковій історії України.

Журналіст **Василь Романчук** надіслав з Клівленду нарис „Педагого, редактор, публіцист, діяч і патріот України“ про Петра Твардовського, який понад 40 років вчителював в Україні, а у 1992 році переїхав до США, де став директором школи у Пармі, Огайо, а також очолив радіопрограму „Радіохвиля „Україна“ та газету „Вісті УЗО“ в Клівленді. „На небосхилі відомих українських особистостей кінця XX-початку XXI ст. яскравою зіркою сяє ім’я Петра Твардовського“, – стверджує В. Романчук.

Марія Козачок з Італії підготувала інтерв’ю з уродженкою Дрогобича Маріянною Сороневич – головним редактором „Української газети в Італії“, завідувачкою української редакції телеканалу „Babel“. Героями її репортажів були 100-літній вишивальник ікон о. Дмитро Блажейовський, олімпійська чемпіонка Цецилія Стецьків, скульптор-реставратор однієї з найбільших та найважливіших римських базилік Ангелів та Мучеників Микола Швець, авторка книги „За римськими адресами Гоголя” Валентина Виноградова, діячі департаменту україністики у римському університеті „Ла Сапієнца” та багато інших.

Анатолій Сазанський з Миргороду на Полтавщині присвятив свого листа пам’яті Миколи Лемика, який у 1933 розі вчинив замах на дипломата СРСР у Львові на знак протесту проти Голодомору в Україні. У 1941 році М. Лемик очолив похідну групу Організації Українських Націоналістів „Центр“ і у Миргороді розгорнув мережу українського підпілля, але був схоплений і страчений у ґестапо. На його честь у Миргороді було встановлено пам’ятний знак, пізніше викрадений, але тепер відновлений шанувальниками героя.

Ярослав Стех з Канади надіслав дві великі статті – „Деякі актуальні думки до 145-річчя від дня народження Михайла Грушевського“ і „До 120-ліття від дня народження великого педагога, публіциста та громадського діяча Стефана Шаха“, написані на підставі історичних досліджень автора.

За радянськими звичаями

За радянських часів всі громадяни України мали бути прихильниками більшовицької ідеології.

Школярі на грудях носили червоні зірочки – були „жовтенятами“. Потім вони ставали піонерами і мали носити червоні краватки, дали від них вимагали написати заяву про вступ до комуністичної спілки молоді. Приймали практично всіх. Мої діди і бабусі зі сторони батька та матері були віруючими. Одні протестантського віросповідання. Інші – православні.

Відбиток поштового штемпеля Головної пошти Києва.

Я добре знав, як комуністи переслідували віруючих, тому не вступив до комсомолу. І ось за кілька тижнів до випускних іспитів мене викликав директор школи. Він повідомив, що готує для управління освіти попередні списки учнів, які претендують на одержання золотих і срібних медалей за успіхи у навчанні. І що моє прізвище може там бути, якщо я вступлю до комсомолу.

Я промовчав. Тоді почались погрози, що я не вступив до жодного з двох житомирських інститутів. Однак я поступив до Львівського політехнічного інституту і без медалі.

Партійний квиток був тією мотузкою, за яку тримали на прив’язі людину. Всі комуністи мали боротись з релігією. Все перевернулось під час перебудови. Поголовно всі ставали віруючими. Релігійні свята стали державними. Колишні комуністи в службових кабінетах чіпляли ікони. Інколи на свята заходили до храму, вінчали дітей, перехрещували лоба. Олігархи жертвували значні суми на будівництво церков.

Це для них ніби прощення за неправедно зроблені гроші, коли простий народ живе все гірше. Але в душі вони залишаються атеїстами. Вони не вивчають Біблію, не знають обрядів.

І це підтверджую життя. У кількох містах України „Укрпошта“ запропонувала спеціальне погашення поштових марок печаткою з написом „З Різдвом Христовим!“, яке провели 6 січня.

Випустили в обіг відповідну марку і конверт, на якому зображені… два сніговики. На конверті мали б бути зображення Богоматері з Ісусом, або Святого сімейства, або ікони, або церкви.

Сніговики на конверти до Різдва могли намалювати тільки колишні атеїсти, які не читали Святого письма. Це ж стосується і тих, хто затвердив до друку подібний різдвяний малюнок.

Різдво – офіційне свято в Україні. Навіть до менш значних ювілеїв пошта випускає відповідні конверти. Інколи по кілька сюжетів. До нинішнього Різдва видали тільки такий конверт з сумнівним малюнком.

У Житомирі початок різдвяного спецпогашення провели урочисто. Були присутні керівники пошти, міський голова.

Запросили і настоятеля Михайлівського катедрального собору Української Православної Церкви Київського патріярхату о. Богдана Бойка.

Після урочистостей я підійшов до священика, показав йому малюнок на конверті і сказав, що це неподобство. На що вон промовив: „І це ще м’яко сказано“.

Гарій Макаренко,
Житомир

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз подякував Марії Осціславській за сумлінну працю

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – У Головній канцелярії Українського Народного Союзу 10 січня відбулася урочистість, присвячена переходові на емеритуру багаторічної завідувачки відділу реклами адміністрації видань УНСоюзу Марії Осціславської.

Президент УНСоюзу Стефан Качарай, головний редактор тижневиків „Свобода“ і „The Ukrainian Weekly“ Рома Гадзевич, скарбник Рома Лісович, працівники редакцій у теплих промовах відзначили сумлінну працю М. Осціславської в УНСоюзі від 1988 року, і зокрема у його виданнях – від квітня 1999 року, подякували їй, побажали доброго здоров’я на багато років життя, вручили квіти і подарунки. З цієї нагоди відбувся спільний обід.

Обов’язки відповідального за рекляму перебрав адміністратор видань Володимир Гончарик. Тел.: (973) 292-9800, дод. 3040. Електронна пошта: adukr@optonline.net.

Президент УНСоюзу Стефан Качарай (ліворуч) читає вітального листа Марії Осціславській (друга зліва), за нею – Евген Осціславський і скарбник УНСоюзу Рома Лісович.

Марія і Евген Осціславські з плякетою – подарунком від працівників редакцій тижневиків УНСоюзу.

Учасники вшанування Марії Осціславської в Головній канцелярії УНСоюзу. Сидять (зліва): головний редактор тижневиків УНСоюзу Рома Гадзевич, президент УНСоюзу Стефан Качарай, Марія Осціславська, другий заступник президента УНСоюзу Евген Осціславський, скарбник Рома Лісович. (Фото: Левко Хмельковський)

ЗБОРИ 59 ВІДДІЛУ УНС

неділя, 29 січня 2012 р.

Бриджпорт, Конн. – Управа Відділу повідом-ляє всіх членів про річні загальні збори 59 Від. „Українська Січ“, які відбудуться в церковній залі св. Покрови при вул. Noble ta Barum о год. 2 по пол. В програмі: звіти уступаючої Управи, дискусія, вибір нової Управи.

Після зборів відбудеться товариська зустріч. Запрошуються всі зацікавлені діяльністю УНС.

По інформації тел.:

Тарас Сливінський, голова (203) 375-6995;

Ігор Гайда, рек. секретар (203) 261-4530;

Богдан Добущак, фінансовий секретар (203) 723-4304;

Василь Макійчик, касир (203) 375-8439.

Міжнародна ...

(Закінчення зі стор. 4)

українських представників, з наголосом на центральну особу того руху – М. Шашкевича. Йшла мова про політичний, культурний, суспільний та економічний стан сучасної України.

В доповідях і дискусіях були підкреслені основи, закладені в підвалинах Шашкевичевої програми пробудження й відродження насиллям приниженого народу – мова, спадщина, організованість і свобода.

Мову Шашкевич бачив, у першій мірі, як віддзеркалення духовного обличчя народу, як ознаку його самобутности, бачення світу кругом себе та як чинник, який формує людську настанову. З цього випливає ставлення народу до своєї свободи – найшляхетнішої ознаки людської гідности.

Ці гасла мали політичне, психологічне й моральне значення. Вони сприймалися й резонували в усіх верствах галицького суспільства – серед молодої світської інтеліґенції, духовенства, студентства, молоді й селян-хліборобів.

М. Шашкевич прожив усього 31 рік і сім місяців, але за цей короткий час він зумів повернути думання мільйонів та здобути собі вдячність народу, якому він повернув гідність.

При перепохованні його тлінних останків з невеликого села Новосілки на Личаківський пантеон у Львові 31 жовтня 1893 року, в 50-ту річницю смерти, його домовину почесно везли волами й напереміну несли священики й селяни, як вияв найвищої шани.

Тому незрозумілим контрастом є неуважливість теперішнього уряду України, з її президентом на чолі та його міністрами й дорадниками, які не вважали необхідним відзначити 200-річчя від народження М. Шашкевича на державному рівні й тим пошанувати почування понад 30 млн. громадян держави українського роду. Не відзначено великого державника, який підняв з колін підавстрійського русина й відвернув очі багатьох збаламучених галицьких москвофілів, які шукали „порятунку“ в московського царя.

У конференції взяли участь доповідачі, половина з яких представляла молоде покоління Австрії, Італії, Німеччини, Польщі, України та Канади. Це – академіки, професори університетів, доктори наук та дослідники українських дисциплін, люди вільного західнього демократичного мислення, яке вповні зливалося в одне русло з мисленням М. Шашкевича.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Духовні провідники зустрілися з правлінням кредитівки „Самопоміч“

ЧИКАҐО. – 14 грудня 2011 року в приміщенні Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спілки „Самопоміч“ відбулася традиційна Різдвяна зустріч правління з українським духовенством. Провідники українських православних, католицьких і протестантських церковних громад у дружній, товариській атмосфері поділилися радощами й клопотами праці на громадській ниві.

Президент Ради директорів „Самопомочі“ Михайло Р. Кос привітав гостей і подякував за чудову роботу.

Трапезу благословив Єпископ Річард Семінак, голова Епархії св. о. Миколая. Присутні разом заспівали „Отче наш“.

Президент і виконавчий директор установи Богдан Ватраль розповів про відвідини Українського народного дому в Джерзі-Сіті, Ню-Джерзі, де зусиллями громади помножено фінансовий дар кредитівки, щоб зберегти центр для майбутніх поколінь.

Листа-подяку від Патріярха Київського та всієї Руси-України Філарета прочитав о. Віктор Полярний з Української православної катедри св. Андрія Первозваного у Блумінґдейлі, Ілиной.

На зустрічі промовляли настоятель Української православної церкви св. Юрія Переможця у Вілінґу, Ілиной, о. Микола Федюк, пастор Григорій Матвіїв з Української церкви християн-п'ятдесятників у Бенсенвилі, Ілиной, Генеральний консул України в Чикаґо Костянтин Кудрик.

Після вечері поділилися своїми враженнями митрофорний протоєрей Панкратій – настоятель Українського православного собору св. кн. Володимира в Чикаґо, пастор Української баптистської церкви Олександер Калінін, о. Олег Кривокульський – настоятель Українського католицького собору свв. Володимира і Ольги, о. Богдан Налисник – настоятель Української католицької катедри св. о. Миколая, о. Микола Бурядник з парафії св. Йосифа Обручника, де міститься найбільша філія кредитівки.

Відеофільм про зустріч можна переглянути на веб-сторінці кредитівки: Selfreliance.com, де подано „YouTube Videos“.

Прес-служба кредитівки „Самопоміч“

Зустріч духовенства з керівниками Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спілки „Самопоміч“ в Чикаґо.

Організація „Нова хвиля“ відзначила своє 10-річчя

ДІТРОЙТ. – 10 років тому новоприбулі еміґранти з України вирішили створити організацію, яка допомагала б увійти в американське середовище і суспільне життя української громади. Був утворений комітет, до якого увійшли досвідчені дорадники Борис Потапенко, голова Українського культурного центру Богдан Федорак, які надавали належну допомогу в цій ділянці праці.

14 березня 2004 року відбулися організаційні збори. Головою „Нової хвилі“ було обрано Софію Шидлівську. До управи увійшли Ольга Гнатієвич, Віра Крива, Валентина Сорич, Василь Перець, Б. Потапенко, о. Володимир Петрів, Розалія Токарчук, Катерина Ткачук, Юрій Бега, Людмила Дмитренко.

В травні 2004 року відбувся добродійний бенкет з забавою на користь нових еміґрантів з України з участю Посла України в США Михайла Резніка з дружиною, Генерального консула України в Чикаґо Бориса Базилевського з дружиною, почесного консула України в Мишиґені Б. Федорака з дружиною. „Нову хвилю“ вітали всі організації Дітройту.

„Вісник „Нової хвилі“ інформував читачів про діяльність організації та її пляни на майбутнє. Редактором видання була Л. Дмитренко, пресовою референткою – К. Ткачук, технічним оформлювачем – Леся Судик. Була надана допомога в сумі 7,000 дол. українській дитячій команді гокеїстів.

19 листопада 2011 року в Українському культурному центрі, у Ворені, відбулося святкування 10-річчя „Нової хвилі“. Свято відкрила Руслана Проонко. Голова організації Василь Перець подякував усім, хто був серед ініціяторів створення організації та всім, хто її підтримував і допомагав.

Виступили почесний консул України Б. Федорак, перша голова „Нової хвилі“ С. Шидлівська, заступник голови Олена Паливода.

Відбувся концерт молодої співачки з України Олі Яловенко.

Молитву до вечері провів о. декан В. Петрів. Привітання висловив о. Йосиф Кралька. Закриття офіційної програми молитвою провів Архиєпископ Олександер з церкви св. Андрія Первозваного. Після офіційної частини присутні танцювали під музику гурту „Стожари“.

Катерина Ткачук

Управа організації „Нова хвиля“ в Дітройті (у першому ряді зліва): Галина Яловенко, Тетяна Бедрус, Володимира Кумлик та Катерина Ткачук, (у другому ряді) Ростислав Прибило, Руслана Проонко, Василь Перець, Марія Міщанчук, д-р Олена Паливода та Михайло Дячун.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшости европейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

$100 - $8	$500 - $12	$900 - $20
$200 - $10	$600 - $15	$1000 - $20
$300 - $12	$700 - $17	$1500 - $37.50
$400 - $12	$800 - $17	$2000 - $50

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.

** Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.*

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 ґальон, тушонка - 3 ф., салямі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколяд - 2 плитки.
Ціна $99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Святкові події відбулися в українських громадах

Різдво у Чикаґо

Єпископ Даниїл під час причастя.

ЧИКАҐО. – На Різдво Єпископ Даниїл Української Православної Церкви в США відвідав 6-9 січня в Ілиной парафії Катедри св. Володимира в Чикаґо, св. Трійці у Бенсенвілі та парафію свв. Петра і Павла у Палос-Парку.

6 січня Єпископ Даниїл відслужив Велике Повечір'я у Катедрі св. Володимира, де привітав вірних з Різдвом Христовим, розповів про відвідання в грудні 2011 року сиротинців в Україні, спонзорованих Церквою. Після Служ-

(Закінчення на стор. 13)

Св. Миколай приніс подарунки дітям у Гілсайд

ГІЛСАЙД, Ню-Джерзі. – 4 грудня 2011 року до дітей парафії Української католицької церкви Непорочного Зачаття приходив св. Миколай, який приніс їм гарні подарунки, А 26 грудня 2011 року в церкві відбулося веселе Різдвяне свято. На фото: діти парафіян з св. Миколаєм.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Відділ Іллиной

Ласкаво запрошує Вас на
Традиційний Бенкет і Баль з Презентацією Дебютанток
у суботу, 11-го лютого 2012 року

The Grand Ballroom
Palmer House Hilton
Chicago, Illinois

Гратимуть "Веселі Часи"

Присутність обмежена до гостей старших 17 років.

Просимо звертатися до Каті Гриневич на тел. 312.282.7017
або електронічно на UMANADeb@aol.com

Александріа Бискош
Barrington, IL
Ескорт: Захар Буняк

Александра Салдан
Crystal Lake, IL
Ескорт: Олександер Пілецький

Ірена Бровар
Oak Brook, IL
Ескорт: Назар Боднарчук

Алекса Лібер
Wheaton, IL
Ескорт: Роман Зварич

Катя Лібер
Wheaton, IL
Ескорт: Марко Орланд

Калина Мельник
New Hartford, NY
Ескорт: Дем'ян Коломиєць

Жаклін Паверз
Chicago, IL
Ескорт: Данчик Ґилеспі

Святкові події відбулися в українських громадах

Вечір різдвяних пісень в Юніоні

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – 7 січня в Українській євангельській церкві відбувся Різдвяний вечір, на якому з колядками та святковими піснеспівами виступили гості громади – співочі молодіжні гурти Української євангельської церкви „Нове життя" з Філядельфії (пастор Володимир Ковальський) та Української євангельської церкви в Ню-Йорку (пастор Анатолій Яручик), яка діє вже 80 років.

Вечір відкрив провідник молоді пастор Іван Белець. Співочі гурти виступили поодинці, а в кінці об'єдналися для виконання популярних українських колядок. Спів був поєднаний з читанням Святого Писання.

Цього вечора до церкви прийшли на запрошення організаторов свята численні гості, які не належать до громади. На вечорі промовляв пастор Ярослав Курпіта.

Левко Хмельковський

Молодіжний гурт церкви „Нове життя" з Філядельфії (зліва): Марія Ковальська, Тетяна Горбовець, Олена Волосевич, Яна Чубок, Азалія Ковальська, Джесіка Чубок.

Співочий гурт з Ню-Йорку (зліва): Петро Присташ, Надя Ріков, Славік Кушнір, Віра Тимочко, Еліс Присташ, Софія Мохор, Андрій Бобін, Ірина Белець, Таня Колоскова. (Фото: Левко Хмельковський)

Колядники відвідали „Українське село" в Сомерсеті

СОМЕРСЕТ, Ню-Джерзі. – Учні Школи українознавства при Українській православній церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, відвідали 14 січня „Українське село" з колядою і віншуванням.

З ними були директор школи Роман Гірняк, вчителі Андрій Гавденович, Людмила Вороненко, Леся Мороз, Галина Маринець, Христя Д'Аґостіно, Ліда Проць, Оксана Стасюк і численні батьки учнів.

Колядники обійшли з співом і вітаннями усі помешкання, де їх радо зустрічали і обдаровували солодощами мешканці „Українського села", не забуваючи робити датки на потреби школи. Чарувала досконалим співом вчителька Л. Мороз.

Л. Хм.

Дмитро Пенцак частує дітей-колядників.

Колядники Школи українознавства в „Українському селі". (Фото: Левко Хмельковський)

Шановні володарі дитячого журналу „ВЕСЕЛКА", який колись видавася в друкарні Свободи!

Щоб завершити відкриту для загального користування підбірку Веселки на вебсайті Свободи (svoboda-news.com/veselka.shtml) нам не вистачає наступних чисел:

Рік	Число
1986	1, 12
1992	2, 3, 4
1995	7-12

Якщо хтось має ці числа - просимо надіслати до редакції на адресу:

Svoboda
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Дякуємо!

Академікові Аркадієві Жуковському – 90 років

КИЇВ. – 12 січня українська громадськість відзначила 90-ліття видатного українського історика, енциклопедиста, громадського діяча, організатора наукового життя, члена Сенату Організації Українських Націоналістів Аркадія Жуковського.

Народився А. Жуковський в Чернівцях 12 січня 1922 року в родині православного священика. У 1932-1940 роках навчався в рідному місті в ліцеї-гімназії ім. Арона Пумнула, що була одним з найкращих навчальних закладів для учнів тогочасної Румунії.

Хоча в ліцеї все українське суворо переслідувалось, він та його друзі Борис та Ігор Суховерські, Мирослав Мойсюк, Мирослав Антохій, Юрій Фурман, Ігор Шорм та інші створювали таємні гуртки, в яких вивчали рідну мови та літературу, історію, під час літніх вакацій проводили конспіративні вишколи в Карпатах.

В червні 1940 року А. Жуковський вступив на філософський факультет Чернівецького університету. З початком Другої світової війни виїхав з батьками до Австрії, де вивчав інженерну справу у Високій технічній школі.

Ще на початку Другої світової війни А. Жуковський вступив до ОУН. В роки навчання був головою Союзу українських студентських товариств в Австрії (1947-1949 роки), членом управи Центрального союзу українського студентства (з 1948 року, одним з засновників Українського студентського товариства національного солідаризму „Зарево", у якому в 1955-1958 роках був його головою). На його пропозицію часопис товариства було названо „Розбудова держави".

Після закінчення Другої світової війни А. Жуковський оселився в Парижі, був генеральним секретарем Українського академічного товариства, належав до організації „Українська громадська єдність", став дійсним членом ради Бібліотеки ім. Симона Петлюри, а у 1983-1995 роках очолював раду бібліотеки.

Поряд з працею інженера в 1960 році він став асистентом української мови в Державному інституті східніх мов і цивілізацій Університету „Нова Сорбона", в цьому ж інституті він працював викладачем історії і цивілізації України до 1988 року. Його обрали членом Сенату ОУН.

На кінець 1950-их років припадає період активізації наукової діяльности А. Жуковського. У 1956 році було видано книгу „Буковина. Її минуле і сучасне", в якій А. Жуковський написав „Історію Буковини", був співавтором кількох розділів, здійснив загальне редагування книги. Цю працю перевидано в Чернівцях у 1991-1994 роках. Потім одна за одною з'явилися інші його праці. В Українському Вільному Університеті 1969 року він захистив дисертацію українською мовою на здобуття наукового ступеня доктора філософії.

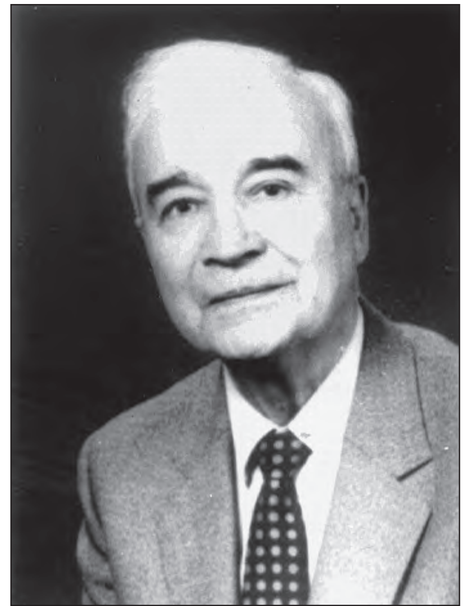
Ще працюючи інженером, А. Жуковський долучився до праці в Науковому Товаристві ім. Шевченка в Європі (НТШ), де був науковим секретарем, дійсним членом НТШ, а після смерти Володимира Кубійовича очолив Товариство. Найбільшим здобутком стала „Енциклопедія українознавства", головним редактором якої від самого початку був В. Кубійович, а завершував її вже А. Жуковський.

В 1991-1993 роках трьома виданнями вийшов „Нарис історії України", написаний А. Жуковським у співавторстві з Орестом Субтельним, а в 1994 році – збірник „Б. Грінченко – М. Драгоманов: діялоги про українську національну справу".

В 1992 році за великий внесок у розвиток українознавства у Франції та у Европі А. Жуковського було обрано чужоземним членом Національної Академії Наук України. Того ж року його обрали дійсним членом Української Вільної Академії Наук у США. 1995 року за значний внесок у національне відродження України А. Жуковський нагороджений премією Фонду Тараса Шевченка. Заслуги вченого у дослідженні історії і теорії православ'я в Україні були відзначені 30 грудня 1996 року Почесним дипломом доктора богослов'я Київської Духовної Академії.

З відродженням незалежної України вчений неодноразово відвідував Чернівці, брав участь у наукових заходах, що проводились Чернівецьким університетом ім. Юрія Федьковича. 16 січня 1997 року йому надано почесний докторат університету, а 18 січня 1998 року обрано почесним громадянином Чернівців.

Указом Президента України від 7 лютого 1997 року за вагомий особистий внесок у розвиток наукових досліджень з українознавства

Аркадій Жуковський

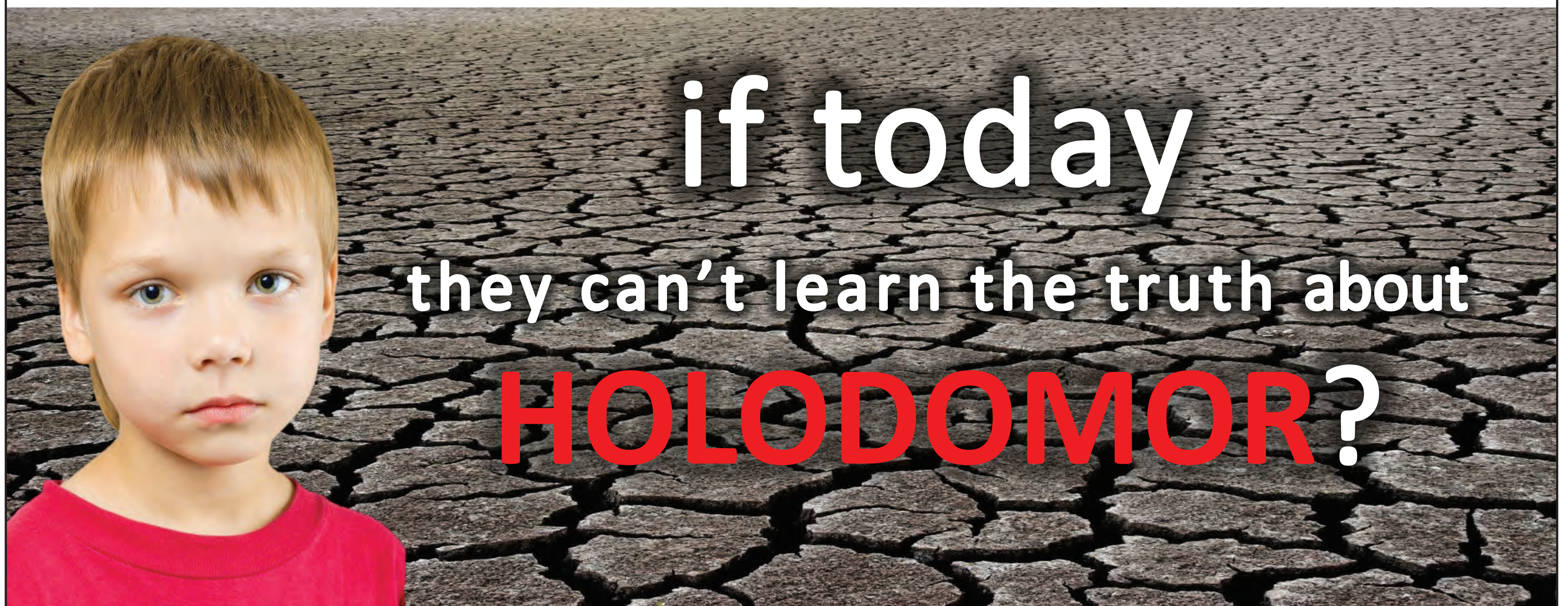
А. Жуковського було нагороджено орденом „За заслуги" III ступеня, а 2002 року – орденом II ступеня.

За останні роки А. Жуковський сприяв поширенню знань про Україну у Франції, зокрема у франкомовній антології „Європейська літературна спадщина" поміщено його статті про творчість Т. Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, А. Жуковський уклав франкомовну „Антологію української літератури XI-XX ст.", що з'явилася в 2004 році.

А. Жуковський довгі роки жив Україною, українською справою. Заради рідної України він продовжує працювати у міру своїх сил.

Любов Корнійчук,
Олександер Кучерук,
Музей української революції 1917-1921 років

How are our children supposed to prevent genocide tomorrow,

HELP MANKIND KNOW THE TRUTH

With **VISA® Holodomor Credit Card** you can contribute to construction of the Memorial dedicated to the victims of Ukraine's Genocide of 1932-1933 in Washington, D.C., at no extra cost to you

APPLY IN YOUR LOCAL BRANCH NOW

* Subject to credit approval. Contributions are based on purchases only, cash advances and balance transfers not eligible. Additional limitations, terms and conditions apply. You will be given further information when you apply. See website and facebook.com/UkrNatFCU for additional benefits. **VISA® Holodomor Credit Card** is a result of partnership between Ukrainian National Federal Credit Union and the U.S. Committee for Ukrainian Holodomor-Genocide Awareness 1932-33.

UkrainianNationalFCU.org

VISA

Висліди конкурсу Фундації УВУ ім. Воляників-Швабінських

НЮ-ЙОРК. – Журі конкурсу українiстики ім. Воляників-Швабінських при Фундації Українського Вільного Університету в Ню-Йорку 11 листопада 2011 року оголосило лавреатів за 2009 рік.

Повідомлення підписав голова журі академік Леонід Рудницький. До складу журі входять також авторитетні науковці Анатолій Карась, Михайло Присяжний, Тарас Салига, Євген Федоренко, Теодор Воляник.

Першої нагороди удостоївся посмертно Анатолій Погрібний за праці, об'єднані збіркою „Поклик дужого чину".

Другою премією нагороджено Ірину Магрицьку за цикл творів „Врятована пам'ять. Голодомор 1932-1933 років на Луганщині. Свідчення очевидців", „Пам'ять, закарбована у слові: письменники Луганщини про Голодомор 1932-1933 років", „На нашій, не своїй землі. Українство на півдні та сході України", а також за документально-публіцистичний фільм „Закляття безпам'ятства: Голодомор 1932-1933 років на Луганщині"; Богдана Мельничука та Віктора Уніята – за серію краєзнавчих видань і за внесок у створення чотиритомного „Тернопільського енциклопедичного словника".

Третьою премією відзначено Івана Кравченка за історичний роман „Примара волі"; Юрія Гаєцького – за „Альманах Станіславської землі"; Ніну Супруненко –за поетичну збірку „Сонце осені".

Вручення премій відбулось 14 грудня 2011 року в приміщенні Львівського відділення Національної спілки письменників України.

Реченець наступного конкурсу перенесено на осінь 2013 року. На конкурс можна надсилати твори, що вийшли друком у 2010-2011 роках, на адресу Фундації УВУ в Ню-Йорку: UFU Foundation, P. O. Box 11028, New York, NY 10003; та один примірник до уваги проф. д-ра Анатолія Карася: Львівський національний університет ім. Івана Франка, Катедра філософії, вул. Університетська 1, Львів, 79000 Ukraine.

Пресове бюро Фундації УВУ

В Одесі пам'ятають Ганну Яблонську

ОДЕСА. – Справжнє визнання таланту драматурга й поетеси Ганни Яблонської прийшло після її смерти. 24 січня 2011 року 29-річна одеситка стала жертвою теракту на московському летовищі „Домодєдово", коли там загинуло 37 осіб. Вона прилетіла до Москви, де їй мали вручити нагороду часопису „Іскуство кіно" за п'єсу „Язичники". Загалом у її доробку було 13 драматичних творів, які з успіхом поставлені у театрах.

24, 25 та 26 січня у приміщенні Українського драматичного театру ім. Василя Василька відбудеться прем'єра соціяльно-культурного проєкту „Ганна Яблонська. Повернення", який здійснює компанія „PROskurnia PROduction" за участю Екологічного центру стійкого розвитку України та козацького театру характерників „Отаман".

Автор ідеї, режисер-постановник і продюсер Сергій Проскурня вибудовує маштабне сценічне дійство на основі вистави „Терористи", створеної за останньою п'єсою Г. Яблонської „Язичники". У виставі зайняті артисти одеських театрів.

Назва вистави вмотивована не лише згадкою про теракт на московському летовищі, а й глибинною суттю покладеної у її основу п'єси. У ній замальовується жорстокість сучасного життя.

Ганна Яблонська

Цей твір Г. Яблонської є засторогою суспільству від моральної деґрадації.

Сергій Горицвіт

Різдво у Чикаґо...

(Закінчення зі стор. 10)

би Божої відбулася Свята вечеря з 12 традиційних страв, що їх приготувало Сестрицтво св. Ольги.

7 січня Владика Даниїл відслужив Літургію у катедрі разом з настоятелем архимандритом Панкратієм, протоєреєм Андрієм Шельвахом, о. Миколою Діллендорфом, протодияконом Андрієм Фрончаком з участю прислужників.

Після Літургії Єпископ Даниїл благословив 50 літургійних вбрань для духовенства та прислужників, які пожертвували парафіяни катедри. Архимандрит Панкратій висловив свою вдячність парафіяльній управі та парафіянам за цю пожертву.

На другий день Різдва Єпископ Даниїл відвідав парафію св. Трійці у Бенсенвілі, де відслужив Літургію і відвідав парафіян та молодь парафії, які колядували та поставили Вертеп для єпископа та вірних громади. Протоєрей Богдан Калинюк, протодиякон А. Фрончак та диякон Джон Шарест співслужили з Єпископом під час Літургії.

На третій день Різдва Владика Даниїл відвідав парафію свв. Петра і Павла в Палос Парку.

Василь Пасакас,
іподиякон

В Острозькій академії засновано стипендію ім. Наталі Даниленко

ОСТРОГ, Рівненська область.– Ректорат Національного університету „Острозька академія" 3 січня ухвалив рішення започаткувати вручення щорічної стипендії ім. Наталі Даниленко для студентки (аспірантки) університету за значні успіхи у навчальній, науковій та громадській діяльності.

Ім'я Н. Даниленко, яка відійшла у вічність 30 грудня 2011 року, назавжди вписане в історію відродження академії. Вона була щирим другом та меценаткою університету.

Одними з найяскравіших подій в Острозькій академії, які ініціювала та матеріяльно фундувала Н. Даниленко разом з своїм чоловіком Іваном Даниленком, були щорічні конкурси наукових студентських робіт під загальною назвою „Шанувати минуле – будувати майбутнє". Результати цих конкурсів не тільки стимулювали студентів до наукових розвідок, а й мали значний виховний потенціял, сприяли становленню громадянської ідентичності молоді.

Н. Даниленко матеріяльно підтримувала обдаровану студентську молодь академії.

За високі особисті заслуги у відродженні української національної освіти, культури та духовності, а також ролю у розбудові університету Н. Даниленко була обрана Почесним членом Острозького академічного братства з врученням їй академічної мантії та диплому. Окрім того, вона була нагороджена медалею „Князь Василь-Костянтин Острозький" відповідно до рішення вченої ради університету.

Наталя Даниленко під час відвідання Острозької академії у 2006 році. (Фото: Ярослав Мізерний)

Олексій Костюченко

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

APON MUSIC & VIDEO Co.
P.O. BOX 3082
Long Island City, NY 11103
Нові українські VHS і DVD – відео компакт диски, касети і довгограючі платівки.
Каталог можна замовляти безкоштовно.

DNIPRO LLC.
ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ
•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.
ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776
CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543
PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES
1111 East Elizabeth Ave. Linden, New Jersey 07036 (908) 925-0717
PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA
МОРЕМ мінімум 10 фунтів
ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ Пересилка і доставка
ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Всеукраїнська Різдвяна виставка – свято мистецтва

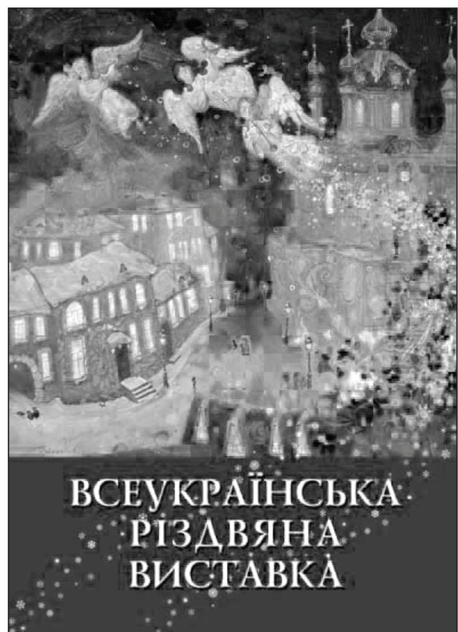
КИЇВ. – Від 16 грудня минулого року до 9 січня цього року в Центральному Будинку художника української столиці (вул. Артема, 1-5) діяла всеукраїнська Різдвяна мистецька виставка. Її вже по праву можна вважати традиційною, оскільки проводиться тут щороку і саме в цю пору.

На відміну від експозиції 2010-2011 року, вона презентувала широкий жанровий спектр творів – живопис, графіку, скульптуру, декоративно-прикладне мистецтво.

Це один з найбільших виставкових проєктів Національної Спілки художників України, який розмаїттям стильових уподобань, тематичним багатством експонованих робіт зазвичай привертає увагу численної глядацької авдиторії. За відвідуваністю ця виставка в столиці є особливо популярною і очікуваною як художниками, так і всіма шанувальниками образотворчого мистецтва.

У залях всеукраїнської Різдвяної виставки.

Оголошення про виставку.

Варто підкреслити, що, попри тематично-різдвяну спрямованність художніх творів, практично кожна така виставка репрезентує сучасне українське образотворче мистецтво в цілому. Як і деякі інші великі всеукраїнські виставки, Різдвяна відтворює реальну картину творчої практики більшости українських митців. Водночас маємо тут широке географічне представництво і, як наслідок реґіональних особливостей, – різноманітні стильові манери, різні тематичні уподобання, оригінальні кольористичні рішення.

Подібні виставки нерідко викликають певну полеміку стосовно актуальности і сенсу творчих пошуків, новітніх напрямків, діяпазону пластичних рішень тощо.

Але великі всеукраїнські огляди в рамках, умовно кажучи, постреалістичного напряму насамперед покликані презентувати най кращі здобутки цього спрямування, природного і характерного для сучасного українського мистецтва.

Крім того, якість Різдвяної мистецької виставки забезпечує своїм вимогливим відбором творів комітет, складений з провідних мистецтвознавців та художників України.

Як наслідок, зазвичай ми маємо цікаву експозицію, що якісно відрізняється від численних напіваматорських оглядів. Таким чином веукраїнська Різдвяна виставка – це одна з небагатьох можливостей для художників з різних областей України представити свої твори в рамках поважного заходу, відчути свою причетність до мистецького процесу.

Цього разу експозицію склали понад 500 різноманітних творів, тобто це, властиво, був своєрідний художній звіт мистецьких осередків України, кожен з яких відзначається неповторністю світобачення, особливим переосмисленням традицій. Також дуже важливо, що ця творча акція об'єднала досягнення знаних художників і молодих авторів з Києва, Харкова, Гуцульщини, Полтавщини, Черкащини, з усіх мистецьких реґіонів України, і кожен з відвідувачів відкрив для себе щось нове і цікаве.

Ігор Волощук,
мистецтвознавець, директор
Будинку виставок Національної
Спілки художників України

Вручено нагороду ім. Василя Симоненка

ЧЕРКАСИ. – 11 грудня 2011 року в обласному музично-драматичному театрі ім. Тараса Шевченка відбувся літературний вечір пам'яті Василя Симоненка, на якому після виступів поетів та письменників було вручено нагороду ім. Василя Симоненка черкаському поетові й політикові Леонідові Даценкові за збірку „І ангел з автоматом на плечі".

Нагороду ім. Василя Симоненка вручає Леонідові Даценкові (праворуч) професор Володимир Поліщук. (Фото: Олександер Костирко)

Цього разу до відзначення було вісім претендентів з Черкаської та інших областей. Після другої тури таємного голосування було оголошено ім'я лавреата.

Нагороду вручив голова комісії з визначення лавреатів, професор Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького Володимир Поліщук.

Обласна літературно-мистецька премія ім. В. Симоненка була встановлена у 1986 році. Першим лавреатом був Федір Моргун.

Пізніше нагорода стала літературно-публіцистичною і дістала назву – премія „Берег надії" ім. В. Симоненка. Нагороду отримали Сергій Носань, Микола Негода, Олекса Озірний, Іван Дробний, творча група Катерина і Олександер Тарани та Олександер Підгаєвський, Григорій Білоус, Наталя Віргуш, Василь Місевич, Валентина Кузьменко-Волошина, Микола Тютюнник.

Олександер Костирко

Відкрита виставка кераміки Світлани Оніпко

КЛІВЛЕНД. – В Українському музеї-архіві Клівленду відкрита виставка робіт мисткині з кераміки Світлани Оніпко.

Святкову вечірку вступним словом відкрив старший науковий співробітник музею і його директор Андрій Фединський, який представив гостям авторку унікальних творів з кераміки, які своєю реальністю і легким гумором буденного українського сільського життя викликали у присутніх щире захоплення.

С. Оніпко народилася в Ужгороді, де провела дитинство і юні роки. Щоліта вона навідувалася до дідуся і бабусі в село, де спостерігала, як дідусь з глини робив для неї різні забавки.

Після закінчення середньої школи вона вступила в інститут прикладного мистецтва за спеціальністю „Гончарство і кераміка". Переїхавши з сім'єю до Словаччини, С. Оніпко продовжила творчо працювати, влаштувала кілька виставок. Її роботи з успіхом демонструвалися в Німеччині, Японії, Франції та Словаччині.

Світлана Оніпко з дочками Тетяною і Ольгою. (Фото: Василь Романчук)

Світлана Оніпко. „Троїсті музики".

20 років тому С. Оніпко еміґрувала до США. Зібрана за останні роки чимала колекція її творів зайняла гідне місце на виставці, на яку так чисельно зійшлася українська громада.

Розділити свято матері прийшли на виставку донечки Тетяна і Ольга, які також успадкували її талант.

Василь Романчук

Юрій Олійник – піяніст і композитор

Юрій Олійний біля свого портрета, який виконала художниця Маргарита Чаплінська. (Фото: Адріяна Шмагало)

САКРАМЕНТО, Каліфорнія. – 4 грудня 2011 року українська громада Сакраменто відзначила 80-річчя піяніста, композитора, засновника і почесного голови Товариства збереження української спадщини, співзасновника Українсько-Американського академічного товариства, члена Спілки композиторів України Юрія Олійника.

Вечір влаштувала дружина ювіляра – Оля Олійник, яка у вступному слові зазначила, що у творчих людей прийнято звітувати перед ширшим колом слухачів. Вступне слово англійською мовою виголосила випускниця Львівської консерваторії Мар'яна Зелінська-Гортон.

Ю. Олійник не раз виступав перед широкою авдиторією в різних містах США, Канади та України. Світлини з цих подій він показав присутнім. Ю. Олійник народився у сім'ї тернопільського адвоката Олекси Олійника, пережив з родиною подорож з України до США. В Сакраменто Ю. Олійник приїхав на початку 1960-их років і часто виступав як піяніст, виконуючи у своїх програмах твори українських композиторів.

У 1980-их роках Ю. Олійник ознайомився з бандурою і почав творити для неї. Він – автор п'єс для бандури, обробок українських народних пісень різних жанрів, а головне – п'яти концертів для бандури, як солюючого інструменту з симфонічною оркестрою.

За внесок до скарбниці української культури і музики Ю. Олійник був нагороджений у 2008 році медалею Ярослава Мудрого III ступеня.

Протягом показу світлин звучала українська музика у виконанні Ю. Олійника та окремих музикантів. Оксана Ситницька у супроводі бандури О. Олійник виконала „Думу про Чорнобильське село" Ю. Олійника на слова Олекси Гай-Головка, а Іванна Татарула – народну пісню в обробці ювіляра – „Ой, летіла зозуленька".

Привітали ювіляра голова Товариства д-р. Любов Йова, Генеральний консул України в Сакраменто Сергій Альошин з працівниками, голова Українського культурного центру Олександер Журавель з дружиною Людмилою, парафіяни Української греко-католицької церкви св. Андрія Первозваного, його колишні й теперішні учні, творчі особистості Сакраменто і Сан-Франциско.

Тепле слово сказала співачка І. Таратула. Місцевий поет Федір Швець написав і прочитав вірша, присвяченого ювілярові. Антоніна Яскевич виголосила доповідь, а співаки з Українського молодіжного театру О. Ситницької та вокального ансамблю „Коляда" виконали багатоголосе „Многая літа!"

Адріяна Шмагало

Відбулися презентації книги І. Коваль „Балерина без пуантів"

КИЇВ. – Презентації книги Ірени Коваль „Балерина без пуантів" відбулися в мережі книгарень „Є" в Києві та у Львові в кінці жовтня-на початку листопада 2011 року і викликали велике зацікавлення.

„Балерина без пуантів" – фантасмагорична літературна казка про балерину, яка настільки розтовстіла, що не бачить пуантів на ногах. Проте вона вміє літати. Балерина проходить через багато перетворень й повертається до своєї тендітности збагаченою новим досвідом. Крила їй дає не майстерність балерини, а добре серце. Але це не тільки казка, а й сатирична притча про сучасний світ. Мовою казки І. Коваль говорить про страхіття сучасного ґльобалізованого світу, в якому найбільш розрекламоване є найбільш гидким, шкідливим чи злим.

Коли балерина Габі літає, то бачить з висоти таких самих ненажер, як сама, й вирішує їх рятувати. Замкнених у школі, їх відгодовують псевдовчителі, аби перетворити на скарбничок-свинок, в які батьки вкидають гроші. Тільки в лісі, рятуючи дітей, балерина розуміє, що набридлі їй умовні „па" вигадані не балетмайстрами, а походять з імітацій древніми пастухами чи мисливцями рухів лебедів, журавлів, лелек, соколів. Діти вчаться не тільки у птахів, а й у метеликів, бабок, черепах і, врешті, кожен знаходить свої пуанти.

Сучасна професійна балерина Габі, яка 27 разів танцювала одну тільки Аврору з „Сплячої красуні", у фантазії автора повертається спочатку до дебелого тіла, потім до середовища „Лісової пісні" Лесі Українки, точніше, до симфонії лісу, й віднаходить у механіці балету його походження від стихій природи, його народження з душі людини-творця, яка здатна зрозуміти красу органічного творіння.

У фіналі Габі переможно танцює „Жар-птицю" Ігоря Стравінського, шле повітряний цілунок коханому творінню з ослячою головою, знайденому, знову ж таки, в лісі, і той перетворюється на красеня.

У літературній казці І. Коваль багато цитат з народних казок, й це виглядає доречним у нинішньому постмодерному середовищі. Але найперше її текст – гостра критика на сучасне механістичне мистецтво, коли комп'ютер диктує танцівникові чи акторові до секунди точний вихід у певну точку сцени, адже саме тоді і там з'явиться потрібне освітлення, трансформація декорацій.

„Балерина без пуантів" – вже друга книга американської письменниці українського походження І. Коваль, що видана за сприяння Відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні.

Перша її книга вийшла в Україні у видавництві „Факт" кілька років тому. Це п'єси „Лев і левиця", „Маринований аристократ" англійською та українською мовами, щедро ілюстровані світлинами з вистав за цими творами київського „Молодого театру". Друга книга вийшла у видавництві „Дуліби".

Обидві книги ілюстрував художник Сергій Маслобойщиков. І п'єси, й казку переклав українською мовою Петро Таращук.

Валентина Грицук,
старший викладач
Київського Національного
університету театру,
кіна і телебачення
ім. Івана Карпенка-Карого

Діти виготовили Різдвяну шопку

ПІДЛІСНЕ, Тернопільська область. – Напередодні свята св. Миколая учні місцевої школи встановили біля школи традиційну шопку, яка символізує народження Божого Дитятка. (Фото: Іван Пришляк)

Наталя Безковорайна – лавреат конкурсу „Крим-ТВ"

СИМФЕРОПІЛЬ. – У Кримському академічному українському музичному театрі 19 грудня 2011 року відбулося нагородження переможців музичної номінації конкурсу „Крим-ТВ", заснованої на честь 50-річчя Державної телерадіокомпанії „Крим" у 2009 році.

За пропаґанду української клясичної музики високої нагороди удостоєна відома співачка, Заслужена артистка України, солістка Кримської філармонії Наталя Безковорайна, яка протягом багатьох років у своїх концертних виступах гідно представляє українське пісенне мистецтво в Україні і за кордоном.

На урочистій церемонії співачка виконала пісню Наталки з опери „Наталка Полтавка" Миколи Лисенка.

Богдан Безковорайний

Заслужена артистка України Наталя Безковорайна.

Відбулися презентації книг колишніх політичних в'язнів

Михайло Макарук: „З Україною у серці"

ДУБНА, Рівненська область. – Наприкінці 2011 року в Державному історико-культурному заповіднику відбулася, на жаль, уже без автора, недавнього мешканця Дубна, презентація книги Михайла Макарука „Доля селюка". Колишній політв'язень писав книгу понад 60 років, а виходу її у світ так і не дочекався, підкошений таборами та недугами.

М. Макарук пішов з дому у 16 років, повернувся – у 27. За оті проміжні 11 літ пережив багато – від участи в підпільній організації українських націоналістів до заслання на Колиму. Коли ж нарешті дочекався волі і полетів до рідної домівки, у село Пирятин, то вимріював довгоочікувану зустріч з батьками. Натомість мама не впізнала свого сина. Покликала батька – той теж знизав плечима. Мовляв, щось плутає непрохании гість. Але пригадав: „Наш син був без пальців і з родимкою під плечем". Захожий зняв сорочку, повернувся спиною і почув пронизливий крик матері: „Це ж справді наш Мишко!"

Отак до невпізнанности виснажила доля повстанця та політв'язня М. Макарука, котрого заарештували як зв'язкового Української Повстанської Армії і засудили до 20 років каторжно-виправних робіт та п'яти років позбавлення прав.

На презентації книги долю її автора презентували інші Макаруки – брати автора, а про долю рукопису розповіли письменники Микола Пшеничний, Любов Пшенична, Сергій Курінний, журналіст Микола Мороз, колишні політв'язні, страдницький шлях яких був подібний до зображеного на сторінках видання.

Спогад до спогаду, сльозина до сльозини, сторінка до сторінки – так він творив історичну повість. В основу оповіді поклав власну долю, довкола якої і розгортаються події, починаючи з 1939 року, коли в його рідний Пирятин прийшли „перші совєти". А далі була війна. Юний в'язень перебував у Рівненській тюрмі, де усіх хотіли знищити! Коли в'язні вишикувалися – відкрили вогонь з кулемета. „Я упав раніше, а поверх – убиті. Не помітили, що живий, бо був залляти́й кров'ю".

Правдиво постають бої, які вели повстанці з німцями та енкаведистами. В декількох з них брав участь і герой оповіді.

Як вдалося пережити найважчі випробування і зберегти у серці надію, що колись усе це закінчиться, що стане реальністю воля, що, зрештою, постане справжня Україна – усе це в передостанньому розділі повісти. А в останньому – вищезгаданий епізод повернення до рідної домівки.

М. Макарук мав намір завершити книгу роздумами про сучасну Україну. На жаль, не встиг...

Євген Цимбалюк

Микола Сарма-Соколовський: „Я той, що духом не скоривсь!"

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Презентація книги Миколи Сарма-Соколовського „Услонці" відбулася 13 грудня 2011 року в міській бібліотеці. З спогадами про письменника виступили поет Анатолій Шкляр, письменники Микола Чабан та Ярослав Трінчук, журналістка Наталя Старюк, художник Сергій Боровський.

У пролозі до повісти М. Сарма-Соколовський написав: „Я хочу розповісти, чому я став українським націоналістом і хто цьому посприяв". Він згадував про свого батька о. Олександра, який повчав малого сина: „Мало бути тільки козаком. Ми повинні служити нашій неньці Україні".

М. Соколовський народився 1910 року. Батько походив з кубанських козаків, чиїх прадідів 200 років тому царський уряд переселив з берегів Дніпра на Кубань. Деякі кубанці все ж повернулися в Україну, в тому числі й родина майбутнього письменника. Соколовські оселилися у селі Хорошому Дніпропетровської области.

У 1994 році, вже на схилі літ, відбувши заслання, М. Сарма-Соколовський написав:

Мій хрест – криця столеза,
Що в дії немає згину,
А поруч молитви моєї –
Володимира Сосюри теза:
Любіть Україну!

Але потяг до літературного слова з'явився у М. Соколовського значно пізніше. Спершу в юнака виявився хист до малювання і він поїхав до Миргороду вчитися у Художньо-керамічній профільній школі (вона була створена при всесвітньовідомому Миргородському керамічному училищі ім. Гоголя).

У Миргороді М. Соколовському пощастило – вчителем малювання у нього був відомий художник Фотій Красицький, внучатий небіж Тараса Шевченка. Ф. Красицького радянська влада „за неблагонадійність" вислала до Миргороду з Києва, де у нього залишилася дружина і діти. Опальний Ф. Красицький у Миргороді працював вчителем і писав книгу-підручник „Школа малювання". Він познайомив М. Соколовського з своїми друзями-бандуристами Іваном Скляром, Іваном Ярошем, Миколою Сітком та Миколою Явдочником.

Незабаром І. Скляр, який побачив хист М. Соколовського до співу з бандурою, взагалі до музичного мистецтва, зробив для нього власну бандуру. Коли М. Соколовський розпочав навчатися грі на інструменті, Ф. Красицький наставляв його: „Замало бути бандуристом, потрібно стати кобзарем, щоб піснею будити в народі любов до України, відвагу до боротьби".

Ф. Красицький подарував М. Соколовському портрет Т. Шевченка, виконаний італійським олівцем на ватмані. Зробив напис: „Моєму учневі і другу Миколі Соколовському. Фотій Красицький, лютий 1927 року". Цей портрет М. Соколовський зберігав 10 років, але влітку 1938 року, під час слідства, портрет було вилучено разом з бандурою.

Коли М. Соколовський навчався у Миргороді, його як музиканта запримітив Олесь Корецький, який гастролював з своєю капелею бандуристів, тож після закінчення навчання М. Соколовського запросили до капелі і він розпочав, як сам визначив, „кобзарювати".

У 1927 році він поступив у Дніпропетровську на художньо-професійні курси, які очолював відомий художник Михайло Панін. Того ж року в місті молоді патріоти на чолі з Євгеном Букаєвим створили молодіжну націоналістичну організацію, але її відразу викрили і учасників засудили. Та молодь створила нову підпільну організацію, яку назвали „Спілкою української молоді", подібно до створеної у Харкові, з якою був пов'язаний ініціятор дніпропетровської організації студент Медичного інституту Євген Білий. М. Соколовський негайно вступив до СУМ, але почалися арешти відразу після початку слідства у справі Спілки визволення України.

М. Соколовський у документальній повісті „Услонці" докладно розповідає про свій арешт, ув'язнення у Дніпропетровську, про допити і методи слідчих, називає прізвища своїх катів. Тривале слідство надало М. Соколовському нагоду познайомитися з багатьма в'язнями у камері ч. 20, намалювати олівцем кілька потретів однодумців.

Микола Соколовський – в'язень у селі Шижня, 1932 рік.

На початку 1930 року засуджених було перевезено у Соловецький концтабір. М. Соколовський був засуджений на п'ять років позбавлення волі.

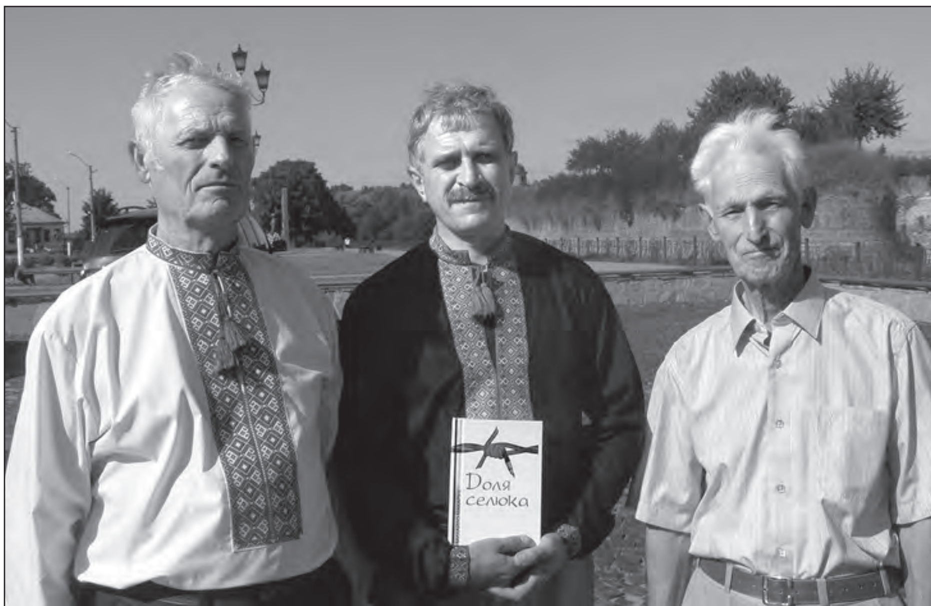
М. Соколовський докладно описав своє перебування в острівному таборі, жорстокі табірні порядки і кривди, працю на лісоповалі в Карелії, навів кілька розповідей засуджених щодо інших таборів.

Ось рядки про ката на прізвище Часних: „За його вказівкою людей роздягали догола і розпинали на березах, аби їх їли лісові комарі. Видовище це було жахливим. Лише найсильніші після такої екзекуції лишалися живими".

У таборі М. Соколовському довелося ще раз зустрітися з засланим туди ж Є. Білим, який, як недовчений лікар, виконував медичні функції.

М. Соколовський зробив спробу втекти з табору разом з двома друзями, але місцевий мисливець їх вистежив у лісі, а одного, Костянтина Краюшкіна, застрелив на місці, щоб отримати винагороду за втікача. Зазвичай втікачів розстрілювали, а М. Соколовського врятувало від розстрілу лише те, що управлінню таборів конче потрі-

(Закінчення на стор. 17)

Письменник Сергій Курінний (посередині) з братами Михайла Макарука. Усі разом довершували розпочату автором справу – видання книги „Доля селюка".

Книгу „Услонці" представляє Анатолій Шкляр. Праворуч – Микола Чабан та Сергій Боровський.

Св. п. Наталя Даниленко була приятелем і меценатом академій України

КИЇВ.– Від часу відродження Києво-Могилянської академії родина Наталі та Івана Даниленків була серед її найактивніших прихильників. Ми глибоко вдячні цій родині за більш ніж 20-річну дружбу, за увагу та розуміння проблем університету, за ту велику роботу, яку вони здійснювали у США, популяризуючи Могилянку та шукаючи підтримки для діяльности університету.

Завдяки підтримці родини І. та Н. Даниленків було започатковано і здійснено низку проєктів для студентів, скерованих на культурологічні, політологічні та історичні дослідження. Зокрема проведено мистецький конкурс на портрет фундаторки Академії Галшки Гулевичівни, кілька років поспіль проводився конкурс студентських робіт з історії України та державотворення, досліджень шляхів демократизації українського суспільства.

Іван та Наталя Даниленки. (Фото: архів „Свободи")

Н. Даниленко ініціювала і профінансувала створення в Україні, при академії, Інформаційного центру українських жіночих організацій та всі роки існування опікувалась формуванням бібліотеки цього Центру. Н. та І. Даниленки були активними учасниками благодійних проєктів університету – підтримали видання енциклопедії „Києво-Могилянська академія в іменах" та реставрацію приміщення Бакалаврської бібліотеки. Н. Даниленко була ініціятором і започаткувала власним коштом проєкт на підтримку студентів „Безкоштовні обіди", завдяки якому за всі роки існування проєкту понад 500 студентів-сиріт та студентів з незаможних сімей мали гаряче харчування протягом навчального року. Завдяки діяльності Н. Даниленко до фінансування проєкту „Безкоштовні обіди" долучалися й інші меценати, що дозволяло розширювати коло підтримань студентів.

За значний внесок у справу відродження і розвитку Києво-Могилянської академії університетська громада мала честь вшанувати у 2006 році Н. Даниленко найвищою почесною нагородою академії „Медалею ім. св. Петра Могили".

Кожного року Н. Даниленко приїздила до України, була гостею університету і активною учасницею багатьох наукових і культурних подій. Раділа успіхам, помічала недоліки. Завжди енерґійна і оптимістично налаштована, молода душею – їй ніколи не можна було дати її роки – вона зачаровувала своєю силою віри в Україну, надихала та додавала снаги всім нам у вирішенні проблем і подоланні перешкод.

До 80-річного ювілею Н. Даниленко Могилянка зібрала привітання і відгуки колег та студентів про неї в одному з випусків видання „Академічна панорама" (травень 2005 року). Такою, як її описала Олена Третякова, декан з роботи зі студентами, вона залишалась до останнього дня свого життя і такою залишиться у нашій пам'яті назавжди.

Наша довічна шана і подяка Н. Даниленко – щирій людині, патріотці, українці. Світла їй пам'ять!

Від громади університету та Міжнародного благодійного фонду відродження Києво-Могилянської академії:

В'ячеслав Брюховецький
Сергій Квіт
Наталя Шумкова
Олена Третякова

Висловлюємо глибокі співчуття родині та близьким з приводу смерти щирого нашого друга, меценатки, почесного члена Острозького Академічного Братства Наталі Даниленко.

Н. Даниленко жила Острозькою академією, хоч як би далеко від України вона не перебувала. Ім'я пані Наталі навіки вписане в історію відродження Національного університету „Острозька академія" і вічно житиме у наших серцях.

З глибоким сумом
від імені студентів, професорсько-викладацького складу та співробітників ректор Національного університету „Острозька академія",
проф. **Ігор Пасічник**

Микола Сарма...

(Закінчення зі стор. 16)

бен був художник, а він вже встиг намалювати в проміжках між тяжкою працею 10 портретів.

З початку 1931 року М. Соколовського взяли до конструкторського бюра Біломорського каналу, де використовували як кресляра-художника. Варто розкодувати скорочення УСЛОН. Російською мовою це Управлеіє Соловецкіх лаґерєй особого назначения (Управління Соловецьких таборів особливого призначення). Звідсіля й називає М. Соколовський в'язнів „услонцями".

Режим у зоні тепер був вже не дуже суворим, знайшлася навіть бандура, а до неї Миколова мати прислала з України ще й вишиванку. Кресляр М. Соколовський тепер інколи навіть „концертував" у вузькому колі.

Втім, він пам'ятав батькову патріотичну настанову і тому в груді 1932 року підпалив місцеве відділення УСЛОН, сподіваючись на дострокове звільнення у зв'язку із втратою місця роботи. Та не судилося – після цього ще деякий час він працював на будівництві, аж поки не настав день звільнення.

М. Соколовський відразу поїхав до Краматорська, куди переїхали жити його мати і брат. І вже він дізнався, що на Півночі були розстріляні його побратими і однодумці – колишній петлюрівець Григорій Котенко та колишній отаман Чорного лісу Петро Кульчицький.

М. Соколовський був визнаний в Україні як поет, прозаїк, кобзарспівець і художник. Коли був створений Київський патріярхат Української Православної Церкви, М. Соколовський був висвячений у священики. З 1974 року він мешкав у невеличкому містечку Новомосковську, 30 кілометрів від Дніпропетровська. Помер у травні 2008 року.

М. Соколовський сприяв створенню товариства „Просвіта", первинної організації Української Республіканської партії (разом з Левком Лук'яненком), Народного Руху (разом з В'ячеславом Чорноволом).

Взявши літературний псевдонім Сарма-Соколовський, він створив книги „Моя причетність до ОУН" і поетичну збірку „Срібне перо соколиного лету". Твори М. Сарма-Соколовського увійшли до збірника віршів українських поетів – політичних в'язнів, що був виданий у 2007 році окремою книгою в перекладі на російську мову Марка Каганцова. М. Сарма-Соколовський – лавреат Міжнародної премії фонду Тараса Шевченка. За збірку поезій „Срібне перо соколиного лету", що вийшла друком у 2009 році, М. Сармі-Соколовському посмертно було присуджено Всеукраїнську літературну премію ім. Яра Славутича.

Автобіографічну повість „Услонці" видано 2011 року за приватні гроші мізерним накладом 150 примірників, але завдяки ініціятиві дніпропетровського художника С. Боровського, палкого шанувальника образотворчого мистецтва М. Сарма-Соколовського, було надруковано додатковий наклад 200 примірників.

Читаючи твори М. Соколовського, завжди чуємо його кредо: „Я той, що духом не скорився!". Тож не забув він настанову свого вчителя Ф. Красицького „піснею будити в народі любов до України, відвагу до боротьби".

Володимир Єфимов

У цьому році
Українська Федеральна Кредитна Спілка
виділить
15 СТИПЕНДІЙ

Понад **$15,000** виділено у стипендійний фонд УФКС для підтримки наших членів-студентів

Для отримання усіх умов та аплікації на стипендії УФКС відвідайте нашу вебсторінку www.rufcu.org

Вимоги на право членства - Існують певні обмеження

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
Since 1953

Rochester, NY: 585-544-9518 • Albany, NY: 518-266-0791 • Sacramento, CA: 916-721-1188
Syracuse, NY: 315-471-4074 • Boston, MA: 781-493-6733 • Portland, OR: 503-774-1444

877-968-7828
EQUAL HOUSING LENDER
NCUA
www.rufcu.org
facebook.com/UkrainianFCU

На 87-му році життя відійшла у вічність
українська патріотка, громадська діячка і меценатка,
прихильниця Києво-Могилянської Академії

НАТАЛЯ ДАНИЛЕНКО
1925-2012

Від часу відродження Києво-Могилянської Академії родина Наталі та Івана Даниленків була серед найщиріших прихильників університету. Ми глибоко вдячні цій родині за більш ніж 20-річну дружбу, за увагу та розуміння проблем університету, за ту велику роботу, яку вони здійснювали шукаючи підтримки для університету.

Велика кількість проектів втілені в Академії за ініціативи та участі пані Наталі Даниленко. За значний внесок у справу відродження і розвитку Києво-Могилянської Академії у 2006 році пані Наталю Даниленко відзначили найвищою почесною нагородою Академії «Медаллю ім. Святого Петра Могили».

Завдяки підтримці родини Івана та Наталі Даниленків було проведено і реалізовано багато проектів для молоді, серед них:
- мистецький конкурс на портрет фундаторки Академії Галшки Гулевичівни.
- конкурс студентських робіт з історії України та державотворення і шляхів демократизації українського суспільства.
- створення в Україні, при НаУКМА, «Інформаційного центру українських жіночих організацій».
- видання енциклопедії «Києво-Могилянська академія в іменах»
- реставрація приміщення Бакалаврської бібліотеки НаУКМА.
- пані Наталя Даниленко стала ініціатором проекту «Безкоштовні обіди», завдяки якому за всі роки більше 500 студентів-сиріт та з незаможних сімей мали гаряче харчування протягом навчального року.

Наша довічна шана і подяка пані Наталі Даниленко.

Вічная пам'ять!

В'ячеслав Брюховецький, почесний президент НаУКМА
Сергій Квіт, президент НаУКМА
Марта Фаріон, президент Києво-Могилянської Фундації Америки

У 40-ий день після смерті

св. п.

Марти Савчак Кравс

будуть відправлені Служби Божі

• 26 січня 2012 р. о год. 9-ій ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Сиракузах Н.Й.

• 28 січня 2012 р. о год. 9-ій ранку в церкві св. Андрея в Пармі, Огайо.

Складаємо щиру подяку Всечеснішому о. ректорові Українського Католицького Університету у Львові, д-рові Борисові Ґудзякові за відправи.

Складаємо подяку Всечеснішим оо. Михайлові Дроздовському, Ігореві Касіянові та Василеві Петрові за відправлення Парастасу у похоронному заведенні Головчака в Пармі, Огайо.

Складаємо подяку Всечеснішим оо. Михайлові Досякові та Борисові Ґудзякові за відслуження похоронних відправ в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й., а відтак на церковнім кладовищі.

Дякуємо всім за співчуття, молитви, квіти та щедрі датки в пам'ять нашої дорогої Марти.

На Український Католицький Університет у Львові	$4,245
Пласт, Клівленд	$1,070
Тов. Рідна Школа, Клівленд	$650
Служби Божі	$270
Український Музей-Архів	$115
Разом	$6,350

Сердечно дякуємо!

Мама Орися Савчак,
братанка Олеся Савчак.

На вшанування світлої пам'яті Наталі Даниленко

30 грудня 2011 року померла у віці 86 років св. п. Наталя Даниленко, яка мешкала у Сомердейлі, Ню-Джерзі. Вона народилася в родині Дмитра і Наталії Москалів на Волині. Під час Другої світової війни опинилася в Німеччині, де вивчала хемію в університеті. Пізніше переїхала до Канади, потім – до США, де одружилася з Іваном Даниленком і закінчила хемічні студії. Працювала у площині хемії у фармацевтиці.

Н. Даниленко була активною і мала високі позиції в численних українських організаціях.

Прощання з покійною відбулося 9 січня в Українській православній церкві св. Марії Заступниці, а похорон – на цвинтарі при Українській православній церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі. Замість квітів можна складати датки до Києво-Могилянської фундації в США на адресу: Kyiv Mohyla Foundation of America, P. O. Box 46009, Chicago, IL 60646.

В ДЕСЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого невіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

св. п.

ВОЛОДИМИРА КІКТИ

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ

у слідуючих церквах:

- **в церкві св. Івана Хрестителя з Панахидою в Нюарку, Н. Дж.;**
- **в церкві Преображення Г.Н.І.Х. в Денвері, Кол.;**
- **в Українській Церкві в Люрді, Франція.**

Про молитви за душу Покійного просять
дружина Володимира,
діти і внуки.

„Лемківщино, краю мій милий,
як я не в силі забути тебе і в сирій могилі".

Ділимося сумною вісткою, що 7 січня 2012 р. ,
в день Різдва Христового, відійшла до Отця Небесного
наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБА і ПРАБАБА

св. п.

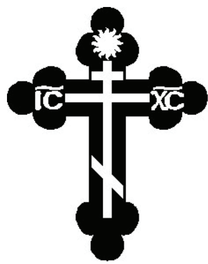
КАРОЛІНА ГАНИЧ

Залишила у смутку:
мужа, трьох синів, пятеро внуків і одного правнука.

Вічний Тобі мир та щастя,
а у наших серцях Ти залишишся назавжди.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

В П'яту Річницю
коли відійшов у Божу Вічність
наш найдорожчий
Чоловік, Тато і Дідусь

СВ. П.

д-р. МИКОЛА Ю. БОГАТЮК

2 січня 1926 – 22 січня 2007

Професор-емерит економії - ЛеМойн Каледж, Сиракюз, Н.Й.

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
будуть відправлені:

- в Катедрі Непорочного Зачаття П.Д.М., Філядельфія, Па.;
- в церкві св. Миколая, Вільмінґтон, Дел.;
- в церкві св. Івана Хрестителя, Сиракюз, Н.Й.;
- в церкві св. Миколая, Філядельфія, Па.;
- в Катедрі Непорочного Зачаття П.Д.М., Тернопіль, Україна.

Про пам'ять і молитви за спокій душі Покійного
просить Родина:

дружина – Мотря Богатюк
сини – д-р. Юрій Богатюк
– д-р. Андрій Богатюк
– д-р. Олександер Богатюк з дружиною Христиною
внуки - Микола, Марко і Аня Богатюк.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою, що
23 грудня 2011 р. відійшла у вічність наша
найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

СВ. П.

ЕВГЕНІЯ ДЕРЖКО

нар. 21 лютого 1919 р. у Стрию, Україна.

ПАНАХИДА була відправлена 27 грудня 2011 р. у Par-Troy Funeral Home, Parsippany, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 28 грудня 2011 р. в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Whippany, NJ. Тіло Покійної поховане на цвинтарі Святого Духа в Campbell Hall, NY.

В глибокому смутку залишилися:

син – МАРКО з дружиною СОФІЄЮ
внучка – НАТАЛЯ з мужем В'ЄСЛАВОМ СОЛТИСОМ і донями БОЖЕНОЮ, ІРЕНОЮ та МАРІЄЮ
внук – НЕСТОР
брат – ЮРКО в Австралії
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Їй Пам'ять!

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ
У БОЖУ ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої
КУЗИНКИ і ТЕТИ

СВ. П.

ВІРИ САВОЙКИ

буде відслужена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра в Ню-Йорку
в суботу, 4 лютого 2012 р.
о год. 6-ій вечора.

Про молитви за душу Покійної просить

Родина

Ділимося сумною вісткою з родиною,
приятелями та знайомими, що 1 грудня 2011 р.
відійшов у Божу вічність на 99 році життя
наш найдорожчий та незабутній
ЧОЛОВІК, БАТЬКО та ДІДУСЬ

СВ. П.

МИРОСЛАВ-МИРОН ГАЛЯНОВСЬКИЙ

нар. 1 червня 1913 р. у селі Світанок (Свистильники),
Івано-Франківської області, Україна,
у селянській родині Теодора і Юлії Галяновських.

Мирослав-Мирон Галяновський приїхав до Америки в 1938 р. Маючи шляхетну вдачу жив турботами родини і людей, які потребували його помочі.

В смутку залишені:

дружина – МАРІЯ
сини – ДЖЕРІ з родиною.
– ВОЛТЕР з родиною.

Вічна Йому пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Top four reasons to sign on to Bill Pay with*

Self Reliance New York

E-statements

No check to write

No envelopes to lick

No stamps to stick

Just a click!

www.selfrelianceny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :	UNIONDALE:	ASTORIA:	LINDENHURST:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845-626-2938 Fax: 845 626-8636	226 Uniondale Ave, Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097	32-01 31st Ave. Astoria, NY 11106 TEL: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458	225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government, the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

